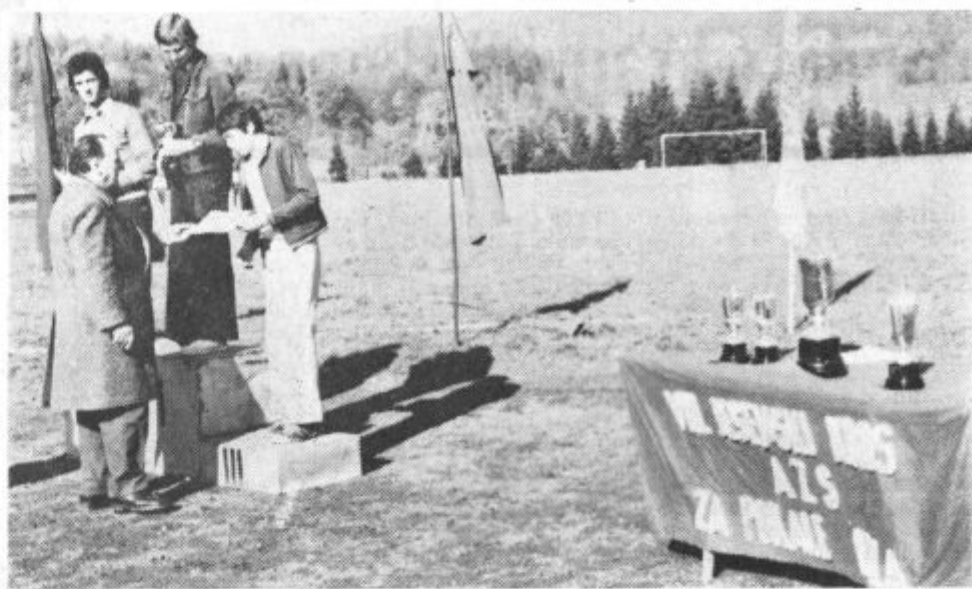

Naš čas

Z republiškim jesenskim krosom za pokal Dela so Velenjčani uspešno zaključili atletskega sezono, ki so jo pričeli s podobno prireditvijo — spomladanskim krosom. Obenem pa je bila to priprava za organizacijo Balkanskega prvenstva v krosu, ki bo meseca marca 1974 v Velenju. To bo velika preizkušnja, ne samo za atletske kolektive, temveč vseh telesnokulturnih dejavnikov v Velenju. Več poročamo na športni strani.

8. november 1973 • Leto IX., št. 32 (202) • Cena 1 dinar • Poština plačana v gotovini

GLAVNI IN ODGOVORNI UREDNIK Ljuben Naraks

VSI Z ENAKO ODGOVORNOSTJO

Na skupni seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti skupščine občine Velenje, ki je bila v torek, 30. oktobra so glavno pozornost posvetili obravnavi problematike, ki jo je treba reševati vzporedno z izgradnjo 4. faze termoelektrarne Šoštanj in povečanjem proizvodnje v rudniku lignita Velenje.

V poročilu, ki ga je v zvezi s tem podala Hermina Klančnik, analitik v oddelku za gospodarstvo skupščine občine pa tudi v razpravi, je bilo poudarjeno, da imajo energetski viri v občini silno pomembno vlogo za nadaljnji družbeni in gospodarski razvoj Slovenije, saj že danes dajejo 40 odstotkov električne energije v republiko. Tako veliki viri, ki se bodo z izgraditvijo 4. faze elektrarne Šoštanj še povečali, pa terjajo veliko odgovornost od kolektivov, ki s temi viri upravljajo, kot tudi od občine in republike.

Opozorili so, da je potrebno pri izkoriščanju naravnih bogastev Šaleške doline največjo skrb posvetiti problemom, ki jih poraja izkoriščanje tega bogastva. Zlasti v zadnjem času se je zelo spremenil videz doline. Izkoriščanje premoga zmanjšuje že tako skromne kmetijske površine, povečala se je onesnaženost zraka, vode in okolja. Predvsem Šoštanjčanom pa povzročajo veliko problemov vlažnost zraka. Ker obstaja bojazen, da se bodo ti problemi z zgraditvijo 4. faze elektrarne še povečali, so odborniki zahtevali, da je treba vzporedno z investicijo reševati tudi vprašanje onesnaženja zraka, okolja, vode, izgradnje objektov družbenega standarda, pridobivanja novih virov pitne vode, novih šolskih prostora

rov kot tudi vzgojnovarstvenih ustanov. Koristno pa bo treba izrabiti vodo pri segrevanju proizvodnje električne energije za toplovodno ogrevanje, saj so sedanje zmogljivosti že povsem izčrpane. Da pa ne bi ostalo le pri izrečenih zahtevah, so odborniki zavzeli še stališče, da se še pred začetkom te velike investicije pristojni pogovorijo o teh problemih z najvišjimi predstavniki republike, seznanili pa bodo tudi združeno elektrogospodarstvo Slovenije. Te probleme moramo reševati z enako odgovornostjo vsi, ki bomo sodelovali pri načrtovanju in izgradnji novih elektroenergetskih zmogljivosti, saj je odgovornost pred delovnimi ljudmi doline in širšo javnostjo prevelika, da bi jo lahko uspešno reševala le družbenopolitična in samoupravna skupnost občine Velenje, so poudarili na skupščini.

V nadaljevanju se je bilo izrečenih več pripomb v zvezi z neurejenimi razmerami v kmetijstvu. Poudarili so, da je produktivnost v tej gospodarski panogi zelo nizka in da kmetijstvo, takšno kot je danes, nima perspektive; zato bo treba v prihodnje dati več sredstev za razvoj kmetijstva.

Odborniki so opozorili tudi na pereč problem s preskrbo kruha v velenjski ob-

čini. Slišati je bilo, da je kvaliteta kruha zelo slaba in da bo treba čimprej nekaj storiti, da se stanje v zvezi s tem popravi.

Poleg tega so odborniki sprejeli še vrsto odlokov,

med njimi o ukrepih družbene kontrole cen, zazidavi v gradbenem kompleksu Pohrastnik, urbanističnem redu v občini v Velenju ter sklep o odpravi oddelka milice v Šoštanju.

INICIATIVNI ODBOR

Skupščina občine Velenje je na zadnji seji sprejela tudi odlok o ustanovitvi iniciativnega odbora za oblikovanje kmetijske zemljiške skupnosti v občini. V iniciativni odbor so imenovali naslednje člane: Edo Centrih (predsednik), Ivan Koren, Avgust Podgoršek, Ivan Kolar, Stane Ravljen, Rudj Sevcnikar, Rafko Kopušar, Ivan Stropnik in Marija Ažber.

Prav tako je skupščina soglašala, da se za direktorja podružnice službe družbenega knjigovodstva v Velenju imenuje dipl. pravnik Alojz Napotnik, za ravnatelja glasbene šole Frana Koruna-Kožljskega Velenje

pa profesor glasbe in dosejani ravnatelj te šole Ivan Marin.

Sprejeli so tudi sklep o izvolitvi dipl. pravnice Zibe Trampuš za sodnika občinskega sodišča v Šoštanju, ter dali soglasje k imenovanju dipl. pravnika iz Celja Jožeta Turka za namestnika občinskega javnega tožilca v Celju.

Odborniki velenjske skupščine so na zadnji seji imenovali naslednje člane v odbor za prisilno upravo v termoelektrarni Šoštanj: Franca Slaviča, Ivana Gašpariča, Iva Klemenčiča, Iva Jamnikarja in Franca Potočnika.

MILIJONTA TEHTNICA V NAZARJAH

V četrtek, 25. oktobra je ob 6.30 prispela po tekočem traku izpod pridnih rok delavk v obratu GORENJE v Nazarjah milijonta tehtnica tipa REKORD. Kompletan material za tehtnice REKORD je iz domače proizvodnje.

Pomemben dogodek so delavci v obratu malih gospodinjskih aparatov v Nazarjih primerno proslavili. Zaustavili so delo in se zbrali na kratki slovesnosti, kjer je šef obrata Jože KUDER sprejel milijonto tehtnico iz rok obratovodje Antona HRENA, ter delavcem čestital za ta izreden uspeh in poudaril, da so tudi nadaljnje delo in uspehi odvisni od njih samih.

V obratu malih gospodinjskih aparatov GORENJE v Nazarjih je zaposlenih 226 delavcev, od tega 152 žensk in 74 moških na težjih delovnih mestih.

Pred slabimi tremi leti, ko je bil obrat zgrajen, je bilo zaposlenih 60 delavcev, ki so izdelovali tehtnice REKORD. Med tem časom so osvojili nove programe malih gospodinjskih aparatov in začeli izdelovati še: sušilne havbe, namizne tehtnice, 3-mlin, 3-mix, ventilatorje, rezalne stroje in kavne mlinčke. Letos maja so dobili prizidek in

tako razširili celotno proizvodnjo. Vendar s tem njihov program še ni dokončan. Do decembra bodo uredili novo jedilnico, sanitarije in garderobe.

Tehnolog Martin REMIC je poudaril, da ima velike zasluge za razvoj obrata MGA GORENJE v Nazarjih Jože KUDER, šef obrata, ki z njim živi že od vsega začetka, Slavko GERATČIČ kot vodja razvoja v GORENJU, ter delavci sami, ki so vestni in delavni. To dokazuje njihovo delo, saj izdelajo v eni izmeni 1300 tehtnic REKORD. »Do včeraj,« je nadaljeval tehnolog Remic, »smo izdelali 999.934 tehtnic. Na tuja tržišča smo jih izvozili 726.682, razliko 273.252 tehtnic pa smo prodali na domačem tržišču.«

Občudovala sem te ljudi, s kakšno zavzetostjo in pripadnostjo so govorili o svojih mali tovarni, kako natančno so opravljali vsak svoje delo in nisem se več čudila, da so lahko v sorazmerno kratkem času izdelali rekordno število enega izmed svojih proizvodov.

Ob njihovem nadaljnjem delu jim želimo še veliko delovnega elana, zadovoljstva pri delu in uspešnih proizvodnih rekordov pri izdelovanju malih gospodinjskih aparatov.

Liza Podpečan-Kuhar

OBVESTILO BRALCEM

Zaradi praznikov tiškarna tri dni ni obratovala in mi nismo mogli izdati Našega časa. Današnja številka je kljub zaostanku pestra in bralci bodo gotovo radi segli po njej.

Vse naročnike, ki dobivajo časnik po pošti, prosimo, da poravnajo zaostalo naročnino.

Uredništvo Naš čas

Direktor NAME naj javno odgovori

Na seji skupščine občine Velenje so povedali, da veleblagovnica NAMA Velenje ni najbolje založena. Zato je bila izrečena želja, naj direktor tega podjetja

javno prek našega časnika odgovori, kje so vzroki in težave, da je izbira v Velenju precej slabša kot na primer v Ljubljani.

Kontrolorka Pavla Trbovšek izroča milijonto tehtnico mojstru montaže Stanetu Šmajsu

Tokrat smo se odpravili v Topolšico, kraj, ki je daleč naokrog znan kot zdraviliško naselje pa tudi po tem, da so krajani zelo marljivi. Veliko truda in denarja so vložili v reševanje komunalnih problemov, vendar svojih dosežkov nikoli ne obešajo na veliki zvon.

Naš zapis o krajevni skupnosti Topolšica, kamor sodita tudi dva zaselka Lajše in Lom in ki ima 1200 prebivalcev, od tega 456 zaposlenih, 110 upokoencev in 37 kmetov, smo začeli urejevati pri voditeljici podružnične šole v tem kraju Ani Suligoj.

»Problemov v našem kraju je nič koliko,« je začela svojo pripoved Ana Suligoj. »Vendar je zdaj zelo težko govoriti o njih. Vse je odvisno od vode, od termalnega vrelca. Če bodo odkrili še močnejši in toplejši izvir, bodo s tem dane zelo velike možnosti za razvoj zdraviliškega turizma.«

»Sedanje zdravilišče je TOZD splošne bolnišnice Celje,« se je vključil v pogovor upravitelj bolnišnice Drago Meh. »Trenutno zdravimo 300 bolnikov, ki so oboleli na pljučih ali drugih notranjih organih. Bolniki so v glavnem s celjskega območja. V takšnem obsegu bolnišnica nima ne vem kako rožnate perspektive. Zato je nujno, da začne poleg sedanje dejavnosti izkoriščati naravna vodna bogastva. Velike možnosti vidimo v razvijanju kopalskega zdravljenja z izkoriščanjem močnega termalnega izvira, ki doslej ni polno izkoriščen. Tako bi lahko našli v prihodnje rehabilitacijo tukaj zlasti invalidi z območja naše doline. Prav tako naj bi se v bodoče zdravilo v bolnišnici več bolnikov iz naše občine, ki zdaj v glavnem odhajajo na zdravljenje v druge kraje. Povečati pa se bo morala tudi povezanost z zdravstveno službo v občini.«

Če bo razvoj v Topolšici šel v tej smeri, kar predvidevajo tudi izhodišča srednjeročnega razvojnega načrta velenjske občine, bo treba vsekakor čimprej zagotoviti kraju tudi primeren trgovinski in gostinski lokal. »Zdaj sta v Topolšici dve trgovini, vendar nobena ni takšna, da bi lahko zadovoljila potrebe in želje kupcev,« je pristavila Ana Suligoj. »O nekem gostišču v kraju sploh ne moremo govoriti. Pred časom smo sicer imeli gostilno, vendar danes se te ni več. V sklopu trgovine je sicer manjša kantina, ki pa je ob nedeljah popoldne, ko je največ gostov, zaprta. Veliko je primerov, da obiskovalci sprašujejo in se čudijo, kako to, da ob nedeljah popoldne ni mogoče dobiti niti čaja.«

Preden smo se poslovili od voditeljice podružnične šole, je spregovorila še o samih šolskih problemih. Starše in otroke najbolj zanima, kaj bo s staro šolo. Kdaj bodo otroci dobili boljše in lepše prostore?

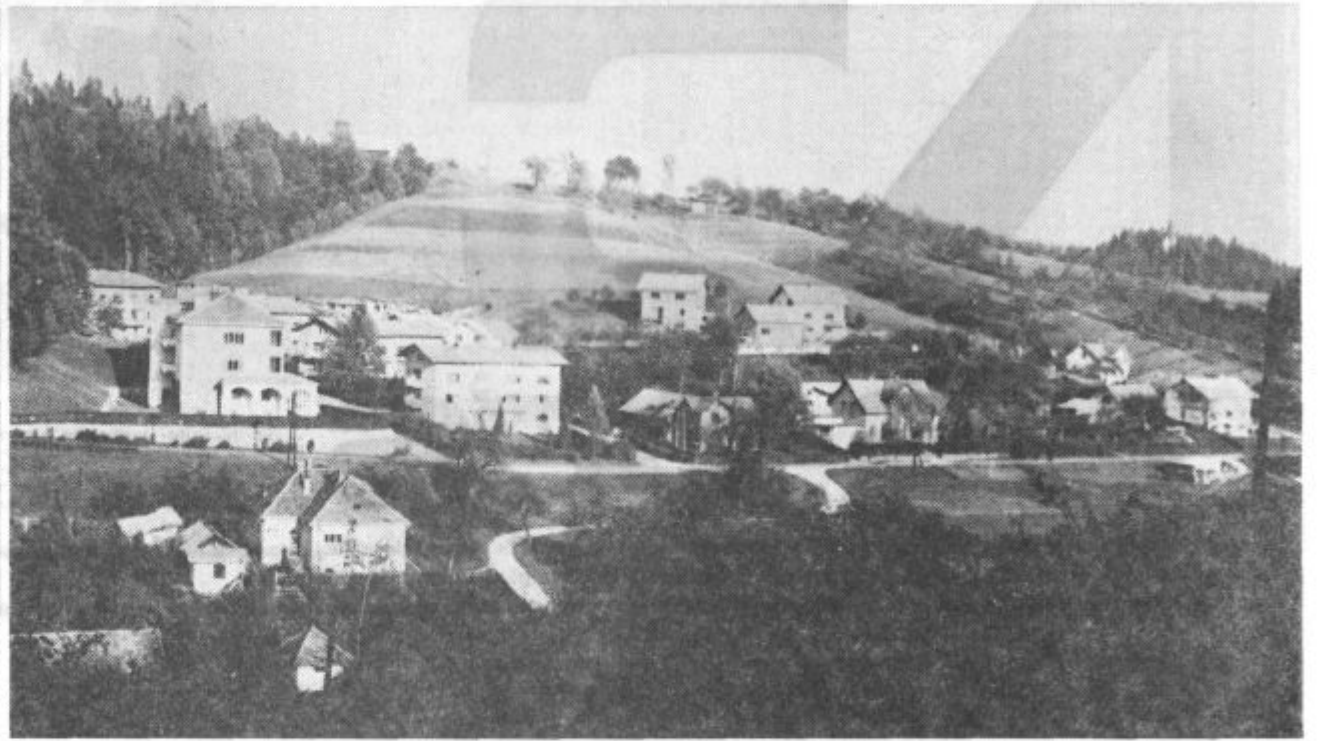
»To je edina šola v občini, ki še ni bila obnovljena,« je poudarila Ana Suligoj. »Če bi hoteli šolo obnoviti, bi potrebovali najmanj 500 tisoč dinarjev. Po referendumu smo sicer do-

bili 200 tisoč dinarjev, vendar smo polovico tega denarja morali dati za obnovo prosvetnega doma. In kaj bi lahko napravili s preostalimi 100 tisoč dinarji?! Ničesar. Ali zelo, zelo malo. Zato smo se odločili, da damo ta denar za napeljavo vodovoda na Lom, ki je tudi zelo primeren za razvoj turizma. Z vrha Loma je prečudovit razgled. Tudi za smučanje so na Lomu zelo lepi tereni. Če hočemo na Lomu razvijati turizem, mora zaselek najprej dobiti vodo. Zdaj so prebivalci Loma odvisni od dežja. Zbirajo deževnico in jo pijejo. Voda pa ne bo koristila le turizmu, ampak je življenjskega pomena za same prebivalce tega zaselka, ki morajo zdaj zbirati in piti deževnico.«

Osnovna šola v Topolšici ima tri učilnice, zato ima en razred pouk popoldne. V šoli je tudi otroški vrtec. Če bodo Topolščani dobili novo šolo kot je zapisano v izhodiščih srednjeročnega načrta razvoja velenjske občine, bodo dobili tudi večji prostor za varstvo otrok. Nekatere matere vodijo otroke zdaj celo v Soštanj, ker je vrtec v šoli odprt le do trinajste ure.

V Topolšici, kot še marsikje drugje, tudi nimajo ustreznih stanovanj za učitelje. Letos so dobili dva nova učitelja — družinski par, ki se morata začasno z dvema otrokoma stiskati v garsonjeri v Soštanju. Na šoli imajo tudi precejšnje težave s preskrbo za živili za mlečno kuhinjo. Ker vsega v Topolšici ne dobijo na naročilnico, morajo zato živila voziti iz Soštanj. Vendar to ni tako enostavno. Po avtobusu ne smejo prevažati hrane. Trgovina pravi, da se ji tako majhni zalog ne izplača voziti v Topolšico, zato si pomagajo kakor pač znajo in zmorejo. Če bi bila v kraju primerna trgovina, tega problema prav gotovo ne bi bilo.

Voditeljica podružnične šole je tudi potarnala, da se nekateri starši premalo zanimajo za šolski uspeh svojih otrok. »Na nekaterih šolah je obisk na roditeljskih sestankih tudi 100-odstoten, pri nas pa le 50 do 60. Ko smo letos napravili preizkus znanja med prvošolčki, smo dobili zelo spodbudne rezultate. Sest jih je že poznalo vse črke, tvorilo besede in tudi razumelo, kaj so prebrali.« Veliko bi lahko napisal o tem, kje so vzroki, da danes nekateri otroci ob vstopu v šolo znajo več, drugi manj. Kdo je kriv, da se še na začetku pu-

rajaajo velike razlike v znanju. Prav gotovo k temu veliko prispeva selekcija: eni otroci lahko — so sposobni, da obiskujejo malo šolo, drugi ne. Če pa se odločimo za prispevek ali nekaj podobnega, potem plačujemo vsi.

Se veliko nam je povedala voditeljica podružnične šole v Topolšici. Precej pohvalnih besed je izrekla v zvezi z izvenšolsko dejavnostjo učencev. Sklenili smo, da bomo temu ob kakšni drugi priložnosti namenili več prostora.

Naš sprehod po krajevni skupnosti pa smo nadaljevali s predsednikom krajevne organizacije SZDL Viktorjem Zagerjem ter predsednikom krajevne skupnosti Tonetom Poljanškom. Obiskali pa smo tudi kmeta Alojza Jelenka, ki je bil dolga leta občinski odbornik.

Pri predsedniku krajevne organizacije SZDL smo izvedeli, da so pred meseci ustanovili aktiv predsednikov vseh organizacij v kraju. Naloga tega aktivna je, da usklajuje delo med organizacijami, da ne bi vsaka po svoje delala. Prvi sadovi takšnega usklajenega dela so se v Topolšici že pokazali. Avgusta so ponovno zbudili iz spanja mladinsko organizacijo, ki zdaj po nekaj letih spet pridno dela. Po nekaj letih zatišja je znova zaživel krajevni odbor rdečega križa. Pa tudi med taborniško družino Toplega vrelca je začelo počasi vreti.

STONE POLJANSEK

ANICA ŠULIGOJ

ALOJZ JELENKO

»Iščemo takšne rešitve, da bi imeli organizacije z zanimivimi programi, organizacije, ki bi se ukvarjale s takšnimi dejavnostmi, ki bi pritegnile čimveč občanov. Večja bo dejavnost vseh, večji bodo uspehi pri reševanju krajevnih problemov,« je pripomnil predsednik krajevne organizacije SZDL.

V Topolšici je zelo pridno tudi prosvetno društvo, v katerem je v zadnjem času vključenih vse več mladih. Zelo delavni so gasilci, odbojkarji pa so jesenski del tekmovanja končali na prvem mestu.

Da bi nas čimbolje seznanil s krajevnimi problemi, nas je predsednik krajevne skupnosti Tone Poljanšek popeljal na Lom. V tem zaselku živi blizu šestdeset družin, ki se prav letos spopadajo s trdim kamenjem in vlečejo vodovod v svoja stanovanja. Vendar vode ne bo za vse. Brez nje bo ostalo šest gospodinjstev, ki imajo svoje hiše oziroma kmetije na višini osemsto do devetsto metrov. Prav ta višina je kriva, da do njih vode tudi s pomočjo črpalk ni mogoče potegniti. Tako bodo morali še naprej loviti deževnico ter skrbno čuvati vodo, ki priteče iz dveh manjših studencev.

Trdo je življenje prebivalcev na Lomu. Za kmeta na takšni višini ni dovolj, da mora biti zdrav, če se hoče preživljati, ampak mora delati tudi za dva. »Poleti delamo tudi po šestnajst ur na dan,« nam je povedal Alojz Jelenko, kmet, ki ima okrog dvajset hektarjev obdelovalne zemlje, v glavnem pašnikov. Poleg opravila na polju, košnje in dela v gozdu, morajo skrbeti še za cesto. »Do lani smo bili praktično odrezani od sveta. Cesta je bila takšna, da niti s praznim traktorjem ni bilo mogoče do nas.« Vendar je Alojz Jelenko kljub že malce načetemu zdravju, zbral toliko moči, da je poleg dela na kmetiji zmožal tudi boj s cesto, po kateri je lahko na svojo domačijo pripeljal traktor.

Ko smo se vračali z Loma mimo Lajš, kjer bo v bližnji prihodnosti dograjeno letališče, proti Soštanju, smo razmišljali o tistih objestnežih, ki so obrnili prometne znake na cesti med Topolšico in Soštanjem. Dovolj bi bilo, da bi se enkrat z avtomobilom popeljali na vrh Loma, pa verjetno tega ne bi nikoli več storili. Mogoče bi se celo potrudili ter jih takoj obrnili nazaj, v pravo smer.

Onesnažena Paka

Veliko kritik in grdih besed je že bilo izrečenih na rovaš umazanije in nereda. O varstvu okolja razpravljamo povsod. Skrb za lepše okolje in za čistočo danes ne more biti zgolj stvar posameznikov ali organizacij. Je nujnost in potreba, da ohranimo zdravje in lepoto življenjskega prostora. To pa je več kot kultura!

Ste se v zadnjem času peljali ob reki Paki? Gotovo niste prezrli, kaj je pokazala zadnja povodenj. Ob rečni strugi od Soštanj do Smartnega ob Paki so na obrežno grmovje in drevje navešeni različni odpadki. Človeku, ki se pelje ob strugi, vzbujajo gnus.

Precej zvišan nivo struge v minulem deževju in močan tok, sta pobrala papirnate, lesene in plastične zavržene stvari in jih navesila po grmovju. Prava

ironija in svinjarija. Tudi voda ne more več pogoltniti vseh nemogočih odpadkov. Torej bo treba misliti na drugačno odmetavanje smeti. Pa tudi na očiščenje nesnage. Prepričan sem, da je nekdo dolžan skrbeti za strugo. Če voda odnese kos zemlje ali most ali si napravi drugo pot, se kar najdejo ljudje in denar, da uredijo in plačajo škodo. Nič manj nerodna reč pa ni nesnaga, ki je razvešana ob reki. Se bo našel kdo, ki bo očistil Pako neljubih priveškov, preden pride še višja voda, ki bi prinesla svinjarijo nazaj v stanovanja? Reki se ne mudi in ji ne smrdi. Je že vsega navajena. Ob njej pa živimo ljudje, vozimo se in vonjamo, gledamo in kritiziramo. Ali je to cena za plitvo kulturo? Naj pride odgovor, čeprav po vodi!

Pepi Miklavc

DRAGO MEH

VIKTOR ZAGER

Tovarna usnja Šoštanj

Komisija za delovne odnose

objavlja prosta delovna mesta

• 2 STROJEPISKI za določen čas (6 mesecev)

Pogoj: končana oba tečaja strojepisja in najmanj 1 leto prakse in

• KV STRUGARJA

Pogoj: končana poklicna šola z najmanj petletno prakso.

Rok prijave 15 dni po objavi.

Za zasilni zakol potrebno potrdilo

V posameznih primerih lastniki živine prevažajo bolne živali ali meso v sili zaklane živine v klavnico brez predhodnega pregleda in ustreznih potrdil veterinarske službe.

Po določilih 52. čl. zveznega in 27. čl. republiškega zakona o ukrepih za pospeševanje živinoreje in o zdravstvenem varstvu živine (Uradni list SFRJ št. 16/65 in SRS št. 4/67) mora imeti posestnik zdravstveno spričevalo za živino, ki jo da v zakol, če meso ni namenjeno samo za domačo porabo. Ker v posameznih nujnih primerih ni mogoče dobiti zdravstvenega spričevala za živino, je lastnik živine dolžan, da pred naložitvijo bolne živali prijavi pregled veterinarski službi. Bolna žival je lahko iz hleva, kjer se je pojavila kužna bolezen. Nekontroliran promet takšnih živali pa predstavlja nevarnost za širjenje kužnih bolezni. Zaradi tega mora biti takšna žival pred odpremo v klavnico pregledana. Če diplomirani veterinar ugotovi, da ni suma kužne bolezni, bo dovolil od-

premo živali z napotnico v klavnico.

Po določilih omenjenega zakona je dovoljeno nakladanje pošiljke mesa, ki se s prevoznimi sredstvi odpravljajo drugam, če je pošiljko pregledal pristojni veterinarski inšpektor. To velja še posebno za meso v sili zaklanih živali. Takšno meso predstavlja posebno nevarnost za širjenje kužnih bolezni. Zaradi tega mora posestnik živine vsak ZAKOL V SILI takoj prijavit pristojni veterinarski inšpekciji. Če bo pri veterinarsko-sanitarnem pregledu ugotovljeno, da ni suma kužne bolezni, ali drugega vzroka o neuporabnosti mesa v sili zaklane živali, bo pooblaščen diplomirani veterinar dovolil odpremo mesa v klavnico.

Lastnik živine, ki bi ravnal v nasprotju z navedbami o ZAKOLU V SILI in s tem povzročil širjenje kužnih bolezni ali posredno drugih obolelih ljudi, nosi vso odgovornost materialnih posledic, vključno z uvedbo upravno kazenskega postopka. Veterinarska inšpekcija pri SO Velenje

V Vegradu dve TOZD

Oktober so bili v SGP Vegrad Velenje zbori delovnih ljudi, na katerih so proučevali analizo pogojev za organiziranje TOZD.

Delavski svet SGP Velenje je že lani aprila imenoval komisijo za uresničitev ustavnih dopolnil. Dvanajstčlansko komisijo so sestavljali predstavniki posameznih strokovnih služb ter družbenopolitičnih rila imenoval komisijo za organizacij v podjetju. Po letu in pol dela je komisija ugotovila, da je v sedanji siji so sestavljali predstav-

gradu možno ustanoviti dve temeljni organizaciji združenega dela: TOZD gradbeno operativna in TOZD industrija gradbenega materiala ter samoupravno delovno skupnost skupnih služb.

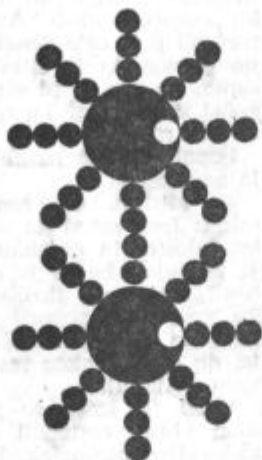
TOZD gradbeno operativno naj bi sestavljali vsi gradbeni sektorji v Velenju, Ljubljani, Beogradu in v

Nemčiji, sektor SIP (mehanizacija, avtopark, elektroobrat) in obrat družbene prehrane s samskim domom. TOZD industrija gradbenega materiala ali gradbene industrije bo zajemala obrate v Selu (peskolom, betonarno, cementnino) ter v Smartnem (apna in tufa). Uprava s skupnimi službami bo organizirana kot samoupravna delovna skupnost skupnih služb.

TOZD bodo razdeljene na delovne enote, ki bodo imele svoj samoupravni organ — svet enote. Na ravni TOZD bo tudi delavski svet, enako število delegatov obeh TOZD in samoupravne delovne skupnosti skupnih služb pa bo tvorilo skupščino delegatov SGP Vegrad. Samoupravni in ekonomski odnosi med TOZD in skupnimi službami bodo urejeni s samoupravnim sporazumom o združevanju, ki bo izdelan in podpisan predvidoma do konca tega leta. V statutih TOZD pa bo nadrobno opredeljena vloga in pomen delovnih enot ter njihovih svetov.

Ker pa imajo v Vegradu izdelan že tudi razvojni program do leta 1980, bo sedanji fazi ustanavljanja temeljnih organizacij združenega dela sledila še druga, po kateri je predvidenih 8 TOZD.

Vzporedno z organiziranjem TOZD pa poteka v Vegradu tudi reorganizacija dela in poslovanja. Kot je poudaril sekretar podjetja Rado Sivka proces izvajajo s pomočjo zavoda za reorganizacijo poslovanja iz Ljubljane.

hotel paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

obvešča in priporoča

Obveščamo vas, da igra vsak dan v restavraciji »JEZERO« kvintet »OTO PESTNER« iz Celja.

VSAK TOREK JE RESTAVRACIJA

»JEZERO« ZAPRTA (1. 10. do 30. 1.).

VABIMO VAS, DA OBIŠČETE RESTAVRACIJO »JEZERO«, KI JE OGREVANA.

PODJETJE ZA DISTRIBUCIJO TOPLOTE

TOPLOVOD

VELENJE, Koroška cesta

razpisuje delovno mesto

STROJNEGA TEHNIKA

Pogoji: Začetnik z odsluženim vojaškim rokom in stalnim bivališčem v Velenju. Stanovanja ni na razpolago.

OD po tarifnem pravilniku podjetja. Nastop službe takoj po rešitvi vloge. Pismeno vlogo pošljite na naslov podjetja, komisiji za prošnje in pritožbe pri zboru delovne skupnosti, Toplovod Velenje.

Jože Jurkovnik

Jože Jurkovnik, kvalificirani strojni ključavničar zaposlen v tovarni Gorenje, se je ponesrečil doma, ko je rezal pločevino na sodu, v katerem je bil poprej nitrolak. Le trenutek nepazljivosti in v smrt je omahnilo mlado življenje, polno nad in načrtov.

Jože Jurkovnik je bil rojen 30. aprila 1954 v Ravnah nad Soštanjem. Kmalu se je že srečal z življenjskimi tegobami. Ko je bil še majhen, mu je umrla mati. Kljub temu pa se je izučil na rudarskem šolskem centru za ključavničarja, za poklic, ki ga je v ljubljeni in vestno opravljal, zdaj pa mu je postal usoden.

Njegovi tovariši bomo pokojnega Jožeta Jurkovnika pogrešali. Nikoli več ne bomo videli njegovega nasmejanega obraza in slišali prijaznih besed, ki jih je našel za vsakega. Jože nam bo ostal v trajnem spominu kot dober tovariš in vesten delavec.

Njegovi tovariši

MALE OGLASI

• SOBO v Velenju ali bližnji okolici nujno potrebujemo. Karla Mori, Samopostrežba Standard, Velenje.

• OPREMLJENO ALI NEOPREMLJENO SOBO v Velenju nujno potrebuje vzgojiteljica. Vasja Fiser, VVZ »Najdihojca«, Velenje.

• VRTIČKARJI — napredaj imam se nekaj grmičev črnege ribeza. Bernard Cas, pri benčinski črpalnici, Safek 27, Velenje.

• IZGUBILA se nam je mlada muca Čopo. (30. 10. 1973.) Je tigrasta, stara tri mesece. Prosim, da mi najditelj muca — če jo ima doma — takoj sporoči na naslov: Alenka Hojan, Tavčarjeva 28, Velenje.

Koncentracija misli je popustila, ko jih je zadel urednikov glas: »Predstavite znanca.« Nekaj časa sem pustila misli v prostem teku, da so svobodno nergale in se hudovala. Hip za tem so se uredile in resnično veselile, ko je bil naš znanec določen: izbrali smo Hinka Čopa.

Nestrpna zaradi prijetne dolžnosti sem se takoj odpravila v Mozirje, kjer živi Hinko Čop že 47 let.

Koncept, ki sem si ga pripravila, je splaval po vodi, ko sva si na vrtu pred hišo, kjer je presajal rože, prijateljsko segla v roke. Oči so se srečale in sedaj sem že zatrdno vedela, da ga ne bom predstavila kot predsednika občinske konference SZDL Mozirje, kot načelnika oddelka za gospodarstvo SO Mozirje in nekdanjega župana občine Mozirje, temveč kot človeka in tako mi je postalo pri srcu še bolj prijetno, ker se pač raje pogovarjam s človekom o njem samem kot pa o njegovih funkcijah. In nisem se zmotila, saj je po kratkem uvodu, ki sem ga zrecitirala, Hinko Čop prišel: »Naj bo, toda čim manj čevkanja in več dela!« Hvala, ležna sem mu bila, ker je namesto mene postavil piko na i.

Pogovor sva nadaljevala v dnevi sobi ob okusno in zelo domiselno opremljeni mizici, ki je pod šipo prikazovala čudovito kolekcijo najbolj redkih primerkov prstanov od cigar, ki jih Hinko zbira in dobi prek prijateljev iz vseh koncev sveta.

Na vprašanje, kaj je njegov največji življenjski uspeh, je Hinko Čop odgovoril: »Življenjskega uspeha nisem dosegel. Vem, da bi lahko več naredil, vendar so za to krive določene okoliščine (razkorak med

sredstvi in željami), nerazumevanje, neenotnost za doseganje ciljev vseh mogočih dejavnikov.

Uspeh Gornje Savinjske doline je viden, ker se je že približala nekemu nivoju, nisem pa še kot prebivalec te doline z doseženim razvojem zadovoljen. Vesel sem, da smo uspeli vključiti višinske kmetije v sodoben tok življenja s tem, da smo zgradili gozdne ceste, da je problem elektrifikacije, ki je osnovni dejavnik napredka in povezave ljudi s svetom, rešen skoraj v celoti. Ne morem prezreti tudi dejstva, da se je povečalo število

delovnih mest in se tako mladim ljudem ni treba izseljevati iz doline.«

Med NOB ste bili v partizanih? »Kot osemnajstletni fant sem šel v partizane, vendar je bil moj delež bolj skromen zaradi let.«

HINKO ČOP

Katerih dogodkov se največkrat spominjate? »Mladih let, ko sem hodil na počitnice k staremu atu, ki je delal na žagi v Smartnem ob Dreti in diplome, ki sem jo opravil na Višji upravni šoli v Ljubljani.«

Kako ste se počutili, ko ste spremljali tov. Tita, 1. julija 1971. leta po naši dolini? »To je bilo vsekakor posebno doživetje. V začetku sem imel tremo. Kmalu sem uvidel, koliko človečnosti je v njem, kako pristopen in duhovit je v razgovoru in postal sem sproščen. Spominjam se, da je takrat tov. Tito izrazil že-

ljo, da bi rad prišel na gamsa v Robanov kot, vendar ga do danes še ni bilo.«

Vsak človek ima želje in določene ambicije. Kakšne imate vi? »Kljub velikim naporom ne dohajamo slovenskega povprečja, zato bi morali biti vsi prebivalci Gornje Savinjske doline še bolj enotni in prizadevni za razvoj svoje doline, ker bi le tako dosegli večji gospodarski napredek. Zelel bi, da bi z asfaltirano cesto čez Črnilec bila dolina čimprej odprta proti ljubljanski kotlini, da bi z referendumom, ki je bil z uspehom izveden, uresničili program razvoja šolstva, ker bo le z znanjem oborožena mladina kos nadaljnjemu razvoju in napredku.«

Ampak tov. Čop, to niso osebne želje sem ga prekinila. »Kot občan Gornje Savinjske doline nisem z doseženim delom zadovoljen. To sem poudaril že na začetku, zato so to tudi moje osebne želje, ker človek ne more živeti srečno med nesrečnimi. Srečen sem le, če so srečni drugi.«

Dobila sem odgovor in bilo me je sram, da tega nisem že takoj razumela, saj

Hinko Čop ni ozko usmerjen družbenopolitični delavec, ampak osebnost, ki usklajuje družbene probleme s svojim življenjem.

»Zelim si,« je nadaljeval, »da bi hčerka dokončala študij in ne bila prikrajšana za vse tisto, kar je bila moja generacija. Graditi na nekdanjih funkcijah ni perspektivno. Samo delo, za tisto sredino v kateri živim brez intrig, je pomembno in ustvarjalno. Le s poštnim odnosom in delom, v zaupanju ljudi, svet napreduje. Posebnih ambicij ne gojim, ker se zavedam, da so vse funkcije minljive, človeške lastnosti pa človeku ostanejo.«

Liza

NAŠ ZNANEC

Ali je Ava taka, da bi lahko storila kaj takega? Misli je o njej in njeni podobi in naravi.

— Ona je naivna, preveč naivna, je polglasno govoril inšpektor.

Prepričan je bil, po razgovoru z inšpektorjem iz Heustona, da je prišla sem zaradi nenadne smrti svojega otroka. Toda kakšne zveze ima New York s smrtjo njegovega otroka? Toda zakaj, kako, na to ni vedel odgovoriti.

— Prepričan sem, da nisem naredil nobene napake. Pravzaprav sem delal tako, kot sem mogel in kot je v tem primeru edino prav. Gangsterji bodo manj sumili. Mimo tega je pa tudi tako njeno življenje bolj varno.

S tem je zaključil razmišljanje in zadovoljen odšel domov.

Po razgovoru z inšpektorjem se je Jeni odpeljala domov. Takoj

ko je prišla, je služabnik, mislila je, da je to Stock, ki je bil šef nad vso služinčadjo in ki je bil očetov prijatelj, dejal, da jo je oče že klical po telefonu. Čez nekaj časa je telefon ponovno zazvonil.

— Kaj so te vprašali na policiji? Je zaslišala zaskrbljen očetov glas. Ni ji povedal od kod govori. To je bila njegova navada. Vedela je, da ima tudi Stock v roki telefonsko slušalko. Velikokrat je že razmišljala o tem, kakšna naj bo proti temu staremu človeku, ki baje ni imel nikogar od sorodnikov in katerega je oče imel rad in spoštoval njegove navete.

— Ah, oče spraševali so me za nekakšno misis Gringwotch, ki je nedavno tega prebivala pri nas.

— Nikoli nisem slišal za ta priimek!

— Tudi jaz sem tako rekla, papa.

— Ti si najpametnejši otrok, draga Jeni, ji je govoril. Če bi te kdo še slučajno o tem kaj spraševal ali pa poizvedoval, povej to takoj Stocku. Temu idiotskemu inšpektorju povej, da mu bom tokrat oprostil, toda če te samo še enkrat pokliče, mu povej, da ga bom osebno tožil zaradi vznemirjenja in nezakonitosti. Nasvidenje!... in razgovor je bil prekinjen.

Jeni je spustila slušalko. Solze so ji zalile oči in obraz. Rada je imela svojega očeta, toda ni vedela, s kakšnim delom se ukvarja. Solze so tekale zaradi njene prijateljice Ave, katero je imela rada in za katero je mislila, da je sedaj v veliki nevarnosti. Pa tudi ves ta slučaj, ta napad, ta ugrabitev, ali ni bila čudna? Čeprav se ni nikoli ukvarjala s tem, da

bi vsaj poskušala sama rešiti kakšen problem, se ji je zdelo ta ugrabitev nekam preveč naivna.

— Kaj bo z Avo? Ali jo bodo ubili? Zakaj? Kaj je kriva? Ta vprašanja so se porajala kar sama od sebe. Zakaj ji je oče dejal, naj tako govori? Ali se boji ali pa je morda sam... Tu je zaostala z mislimi. To je nemogoče! Saj je bil tako pozoren proti Avi, ponudil ji je celo denarno pomoč, to je slišala sama. Ne, ne to ni mogoče! Pa vseeno? Pa tudi tale razgovor.

Popolnoma je pozabila na Stocka.

— Mislim, da vem, missis Jeni, zakaj ste tako žalostni in objokani, ji je dejal, ko se je obrnila. Nič ne skrbite. Ze prej sem govoril z mistrom Gerijem. Dejal je, da bo vsekakor rešil vašo prijateljico.

Videl je, kako se je njen obraz raztegnil v zadovoljen nasmešek. In

OBRAČUN

kot da bi se bal, da ne bi preveč povedal, je dejal:

Razumljivo, da se o tem ne sme nikjer ničesar govoriti, ker bi potem lahko prišel vaš dragi očka v zelo težak položaj!

— Ah, moj dragi očka! je vzklila. Sedaj bom poklicala tistega neumnega in idiotskega inšpektorja in ga oštela zaradi nezakonitih dejanj.

Prijela je že za telefon, toda Stock jo je prijel za roko in ji dejal:

— Prosim vas, ne kličite na dvoboj tistega, ki ima rogove, je dejal tiho, toda odločno. Umaknila je roko, vedoč, da ima Stock zopet prav.

To majhno epizodo je že naslednjega dne pozabila. Nadaljevala je po starem vtirjenem življenju in navadah. Zvečer je ponovno prišlo »izbrano«
društvo. Pri-

rejala je sprejeme in bankete. Le tu in tam se je še spomnila svoje prijateljice. Vprašala je o njej Stocka, ki ji je vedno odgovoril, naj ne skrbi za njo, da je to skrb njenega dobrega očka. Bila je zadovoljna. Bilo je pozno ponoči, v času, ko je newyorška podzemeljska železnica skoraj povsem prazna. Verjetno zaradi skrbi, ki je morila oba, nista gledala okrog sebe, pogledala pa se tudi nista.

Samo vzroki njenih razpoloženj so bili različni. To bi se lahko takoj videlo po njenih obrazih, pa tudi po načini oblačenja. Bila sta približno enakih let, pa tudi po konstituciji sta bila zelo podobna eden drugemu. Toda že na prvi pogled se je lahko ugotovilo, da sta njuna mošnjička zelo različna. Njune skrbi so bile zelo težke. Medtem ko je enega morila ljubezen in skrb za ljubljeno

osebo, so drugega morile finančne skrbi. Prvi se e zdramil drugi moški in tiho dejal prve mu:

— Gospod, to je zadnja postaja!

Sele tedaj sta se spogledala.

— Gospod Tom! je vzklilni presenečeno prvi moški. »Gospod Tom Tomps, če se ne motim!«

»Henri Park!« je vzklilni Tom. Njegov obraz je kazal presenečenje. »Kje ste, kako vam gre? Vesel sem, da sem vas ponovno srečal. Popolnoma sem pozabil, da živite v New Yorku.«

Tudi obraz drugega moškega je kazal, da je vesel srečanja. Henri je zavzel čisto vojaško držo, ko je dal roko Tomu in ga pustil prvega iz vagona.

Tomov pogled je preletel Henrijevo postavo. Videl je nerazpoloženje in veliko skrb na Henrijevem obrazu in zama-

zani in zaprašeno obleko.

Henri je vedel, da lahko zaupa Tomu vse. Poznalo ga je še iz vojne, iz tistih najtežjih dni, ko sta skupaj objadrala kot vojaka pol sveta. Večlet je bil Henri Tomov mehanik. Henri je bil tisti, ki mu je pripravljalo letalo za bojne polete in vedel je, da ga ima Tom rad in da ga spoštuje. Vsak letalec ceni mehanika, ker ve, da mu najmanjša napaka na letalu, ki bi jo povzročila neodgovornost in lenoba mehanika, lahko povzroči največje težave in v najslabšem primeru tudi smrt.

Po vojni sta se razšla. Vrnila sta se na svoja doma. Henri je bil rojen v New Yorku, kjer ga je čakala žena in dva otroka. Tom se je pa vrnil v svoje mesto, kjer se je mislil poročiti.

DALJE PRIHODNJIČ

Tu imajo turisti na voljo vse kar si želijo. Tudi konja si lahko sposodiš, če bi slučajno želeli jahati. Seveda je v sezoni precej drago, a izven sezone je dosegljivo tudi našim turistom. Podjetje Plava Laguna je lahko vzor za dobro organizacijo turizma ne samo v Istri, pač pa v vsej Jugoslaviji. Mimo Tara in Tarskega zaliva nas pot vodi v NOVIGRAD. Pred Novigradom je avtokamp, ki sprejme 2500 turistov in je vzorno urejen. Poleg kampa je lep nov hotel LAGUNA.

Novigrad je prav tako zelo mlad turistični center. Ko sem bil prvič v Novigradu pred dvanajstimi ali petnajstimi leti so iz hiš še gledale krave. Niti metra ni bilo asfaltirano. Po ulicah so skakale kokoši in še marsikaj je presenečalo. Potem so začeli izganjati krave, svinjne in kokoši. Iz vrto so napravili parke. Ceste so asfaltirali, urejali so trgovine, zidali hotele in popravljali ter gradili nove gostinske lokale. Vsako leto nekaj in danes je Novigrad postal zelo privlačen, po svoji naravni lepoti in legi ob morju, celo najlepši center v Istri. Pred leti so prebivalci zapustili mnoge hiše, ki so razpadale. Občina jih je prodala pod pogojem, da jih kupec v enem letu obnovi. Tako so tudi spremenili mesto. Skupaj z vikendami in raznimi počitniškimi domovi iz vseh krajev Jugoslavije, največ iz Slovenije, so začeli pionirsko delo pri razvijanju turizma.

Danes ima Novigrad okoli 2000 prebivalcev in čez 8000 letišč. Pension je bil v sezoni 76 dinarjev, po sezoni pa 64 dinarjev.

Po vsej Istri je uvedena dvojezičnost. Italijanski jezik je enakopraven s hrvaškim. Tudi v občinskih upravah in na sodišču.

Novigrad je ena najmanjših občin v Istri. Do tega je prišlo zaradi londonskega sporazuma po katerem mora administracija ostati po starem. Tako je tudi občinska uprava zelo skrbna in mnoge službe so v Umagu in starejše. Pri hotelu Ona On iz Ljubljane je bolj alpska glasba, v hotelu Trst pa pride na svoj račun mladina.

Na poti v UMAG bomo srečali re Pineto, kjer je polno slovenskih počitniških domov, pa Karpinjan, kjer je več počitniških hišic pretežno Ljubljancem. Par kilometrov naprej je slavna Dajla, ki ima na stotine počitniških zasebnih hišic Slovencev in Hrvatov in potem Karigador, ki je bil še pred leti brisan prostor, sedaj pa je veliko počitniško naselje. Potem pa pride še sv. Ivan ali Spina. Slovenci pač nismo imeli dovolj prostora ob naši kratki obali in normalno je, da smo se udomačili vse tja do Pule. Vendar nas je največ od Savudrije do Poreča. Tudi Umag ima 15000 turističnih postelj. Najlepše je naselje Kataro, ki je na evropski višini in Bungalovski naselje Polinezija, hotel Adriatik, pa hotel Kristal in Bungalovski naselje Stela Maris ter avtokamp za 1500 turistov.

Cementarna poleti v glavnem ne dela. Takrat jo vedno čistijo, da ne bi kvarila turizma.

Ob morju pridete potem v SAVUDRIJO z velikim svetilnikom mimo mnogih počitniških naselij in hotelov. Tu je tudi konec »rdeče Istre, ki jo tako imenujejo zaradi boksitov in istrske rdeče zemlje. Tu se

začenja »Siva Istra«, ko zavijemo ob rtu v Savudriji na izliv reke Dragonje in s tem prihajamo v Slovenijo. Začne se slovenski del Istre, po kateri pa tokrat ne bomo potovali, ker se nam mudi v notranjost hrvaške Istre, tega zanimivega polotoka. Po lepi asfaltni cesti smo kmalu v BUJAH središču bujsčine. Buje so znane po DIGITRONU, moderni tovarni elektronskih računskih strojev. Septembra rdgov uml rdgovcd Septembra priredijo v Bujah teden grozdja od 22. septembra naprej. Letos so ta praznik združili z osrednjo proslavo ob obletnici priključitve Istre domovini.

Buje, kakor tudi Umag in Novigrad, so imeli največ optantov, to je tistih, ki so šli po vojni v Italijo po močni italijanski propagandi, da naj pridejo v matično deželo, kjer jih čaka delo in vse ostalo, tja do kruha, mleka in meda. Kolikor jih je odpotovalo, za njimi so ostale hiše, ki jih ni hotel nihče več vzdrževati zaradi tega, ker ni bilo rešeno pravno lastništvo. Sedaj je v teku nacionalizacija optantske imovine, ki je bila sicer izvršena nad drugo imovino že 1948 leta. Italijani so že dobili od Italije odškodnino za te hiše in vendar so stalno dregali v imovino, kadar so hodili na obiske v svoj star kraj. Sedaj, kar je nacionalizacija v toku, jih ni več blizu.

Ob morju pridete potem v SAVUDRIJO z velikim svetilnikom mimo mnogih počitniških naselij in hotelov. Tu je tudi konec »rdeče Istre, ki jo tako imenujejo zaradi boksitov in istrske rdeče zemlje. Tu se

DALJE PRIHODNJIČ

KAKO SE BOMO GRELI

Prišel je čas, ko hitimo zjutraj v službo po poteh, ki jih je pokrila prva slana ali se peljemo po cesti zaviti v jutranjo meglo in vsi, prav vsi razmišljamo, ko nam mrzdeči nosove, o topiem stanovanju. Zato smo povprašali nekaj ljudi, kako so preskrbljeni s tako ali drugačno toplotno energijo sedaj, ko zima že rahlo, toda zanesljivo potrkava na okna.

• JOZE SKORNSEK, cvetilčar v Mozirju: Lani nisem imel težav z nabavo kurjave. Sedaj pa človek ne ve, za katero vrsto goriva bi se odločil, da bi bilo stanovitno. Rastlinjak ogrevam s centralno kurjavo na kurilno olje. Naročil sem cisterno olja, ki drži 7500 l pri Petrolu v Celju. Obiljubili so mi, da ga bodo pripeljali čez štirinajst dni. Težava je v tem, ker mora biti rastlinjak pod stalno temperaturo 15 do 20° C in temperaturne razlike ne smejo biti, če hočem, da cvetje ne propade. Ker olja še niso pripeljali, si ga nosim vsak dan sam v kantahtah od bližnje bencinske črpalke in sicer okrog 140 litrov, kolikor ga porabim v enem dnevu.

• MARIJA PODPEČAN, gospodinja na Ljubnem ob Savinji: »S kurjavo sem nehoče vsaj še za dve leti preskrbljena. Predlanskim je udarila strela v kozolec, ki je pogorel. Pravzaprav ne popolnoma, ker še sedaj kurim z ožganinami, katerih ognjeni zubli niso upepelili. Vendar komaj čakam, da vse pokurim, da bo nesrečnih spominov, ko prijemam za ožgani les, konec. Premoga mi letos tudi ni treba naročiti, ker je ostal v drvarnici še skoraj nedotaknjen od predlanskega leta, ko so mi ga pripeljali in mi z njim pač ni bilo treba kuriti iz vročka, ki sem ga prej omenila.«

• BOGOMIR VIDMAR, direktor sklada za urejanje mestnih zemljišč občine

Mozirje: »Blok v Nazarjah so nam sicer zgradili, vendar je za centralno kurjavo odgovoren hišni svet. Prejšnja leta smo premog redno dobivali prek trgovskega podjetja Savinja. Letos ga od Savinje nismo dobili še nič, čeprav smo ga naročili. Preventivno smo ga naročili tudi pri Velenjski ERI, ki nam ga je za prvo silo dobavila sedem ton in smo ga imeli sedaj, ko še ni bilo premrzlo približno za tri tedne; pozimi, če je hud mraz, ga porabi naša kotlarna, ki ogreva 27 stanovanj tudi 25 ton na mesec. Seveda v tej krizi varčujemo s premogom in kurimo zmerno. Sicer pa moramo, ker ga imamo samo še za nekaj dni.

• ALOJZ BRGLEZ, pek na Ljubnem ob Savinji: »Lansko leto s kurjavo ni bilo težav. Premog sem dobil v štirih dneh po naročilu. Letos je za premog težje. V Velenju ga ta mesec nisem dobil, zato so mi ga pripeljali iz Laškega. Laški premog je precej dražji od velenjskega, zato ga v Laškem ne bom več kupoval, ker potem nimam računa. Danes sem ga naročil pet ton pri trgovskem podjetju Savinja. Dejali so mi, da ga bodo za pekarne dobili, samo kdaj, pa še ne vedo. Trenutno imam preмога še za teden dni in če mi ga ne bodo pripeljali, ne bom mogel peči kruha. Z drvmi je nekoliko bolje. Vsakih štirinajst dni jih dobim dva metra pri GLIN. Prosim jih tako dolgo, da

mi jih dajo, čeprav rečejo, da zadnjikrat.«

• ANTON ZUNTER, vodja komerciale pri trgovskem podjetju Savinja: »Naše podjetje ima redno pogodbo za dobavo preмога z Rudnikom lignita Velenje in Zasavskimi premogovniki v Trbovljah. Z Za-

savskimi premogovniki smo sklenili pogodbo le za minimalne količine preмога. Ker smo bili bolj vezani na Rudnik lignita Velenje. Zasavski premogovniki se pogodbe popolnoma držijo in svoje obveze tudi redno izpolnjujejo. Ručnik lignita Velenje je popolnoma odpovedal zaradi znane energetske krize in tako je nastala zmeda pri izvrševanju naročil naših potrošnikov. Ze avgusta so nam okrnili nabavo, septembra pa smo dobili premog le za potrebe pekarn. V oktobru nismo dobili še nič. Sed prodaje pri RLV je povedal, da so sami nemočni in čakajo, če bo kaj ukrenil izvršni svet. Sedaj so nam ga obljubili sto ton. Pri Savinji se bomo držali vrstnega reda naročnikov, saj so med njimi še taki, ki na premog čakajo že od julija. Zato ga bomo delili po dve toni in pol, da bomo trenutno zadovoljili čim večje število gospodinjstev.

Tako so nam povedali! Mi pa ne upamo, da bomo tudi to krizo uspešno prebrodili kot že tolikokrat doslej.

Jutri bomo živel in delali v tej dolini

Mladi nenehno izpopolnjujejo vrste starejših, ustvarjajočih, vrste, ki se po naravnem zakonu redčijo. Pristni stiki z mladimi pa vedno niso najlažja stvar. Znana so generacijska nasprotja in težko je najti skupne imenovalce.

Slavna preteklost prehistorijskega Velenja in zgodovina. Nasprotja se porajajo prav v tem, da mladi hočejo svojo zgodovino in pozablja, da je nadaljevanje nečesa začetege prav tako velika zgodovina.

Stran z očitki, ki niti niso. Če govorimo o naši dolini, naši občini in naših hotelih, potem so naši cilji najbolj adekvatno zapopadeni v občinski politiki, v našem srednjeročnem in dolgoročnem načrtovanju, v tistih

predvidevanjih, kjer najpomembnejšo vlogo pri uresničevanju zadanih nalog imajo prav mladi, ki se in se bodo vključevali v to delo, ga s svojimi ambicijami dopolnjevali in predvsem s svojim znanjem uresničevali.

V naši občini manjka kadrov in še dolgo nam jih bo. Zato nam ne more biti

vseeno, kam bodo šli mladi ljudje, ki se danes odločajo za visoko in višji izobrazbo.

O tem in o odnosu do mladega mesta, smo pobrskali po nalogah mladih gimnazijcev, ki so se to leto poslovili od Velenja in odšli na študij. Kaj sodijo in kako si predstavljajo svoje mesto v dolini, preberite naslednje sestavke.

Nāše igre misli želje delo

STRAN MLADIH BRALCEV NAŠEGA CASA

Zgodbica za vas

Bilo je megleno in mrzlo jutro. Ledeni mraz mu je rezal po ušesih. Stal je na straži, naslonjen na počrnelo zidovje požgane šole. Ves premražen se je tresel kot šiba na vodi. Ovratnik plašča si je privihal, da mu je vsaj malo varoval ušesa pred strupenim mrazom. Roke je vtaknil navzkriž pod pazduhe, ker na plašču ni bilo žepov. Vsenaokrog je bilo tiho. Tovariši so utrujeni spali v bližnji hiši.

Ko je tako stal sam s svojimi mislimi, je zagledal postavico, ki se mu je bližala. Bil je droben deček.

»Malo mleka sem vam prinesel, striček. Vem, da vas zebe in vam je hudo.«

Bil je presenečen. Nekaj trenutkov ni našel prave besede, da bi se mu zahvalil. Vzel je kanglico, jo prinesel k ustom in napravil nekaj krepkih požirkov. Vroče mleko se mu je kar prileglo. Na mah mu je bilo topleje, premražen udje so se mu razgibali in tudi osamljenosti ni več čutil.

Medtem ko je pil mleko, ga je deček radovedno ogledoval. Kazalo je, da je srečen in ponosen, ker je lahko nekaj napravil za partizana.

Kanglica mleka

Sodil je, da nima več kakor sedem let. Oblečen je bil v star ponosen suknjč in je pred mrazom ves zlezal vanj. Čepico je imel potegneno na oči in ušesa, da mu skraja ni videl v obraz. V desnici je nosil kanglico in mahal z njo. Ko se mu je že čisto približal, si ga je šele lahko ogledal. Opazil je dvoje temnih žarečih oči, ki so se uprle vanj. Na okroglem, rdečeličnem obrazu je opazil smehljaj, ki je govoril o brezbriznem otroštvu in o razposajenosti. Obstal je pred njim in za hip povsobil oči. Potem mu je ponudil kanglico in rekel:

Vprašal ga je, kako mu je ime, pa mu je zaupal, da je Tomažek in da je že leto dni, kar so mu fašisti ustrelili mamicino očka. Sedaj je živel pri tujih ljudeh, ki pa so dobri.

Za slovo ga je tesno prišel k sebi in ga poljubil. Tomažek se ga je krčevito oklenil okoli vratu in ves žalosten zaihtel:

»Oh, striček, vi ste tako dobri, kar z vami bi šel.«

Debela solza je partizanu zdrsnila po licu.

Tomažek je odšel. Dolgo je gledal za njim, dokler se ni izgubil v meglenem jutru.

Ob dnevu mrtvih

Junaki, ki so padli za svobodo našo, v grobovih zdaj počivajo. Poiščimo gomile drage, jih z rožami okitajmo!

Zivljenje vi ste darovali, da lepše zdaj živimo mi!

Pozabili vas ne bomo! Naj cvetje, lučke misel naša ohranja vaš spomin še dolge dni.

NINA DESMAN, 5. a
osn. š. F. Kocbek
Gornji grad

Dan mrtvih

Prvi november je dan mrtvih. Zdaj se spominjamo tistih dni, ko so se partizani borili z Nemci in koliko žrtev je terjala vojna. Grobove padlih smo okra-

sili s cvetjem in prižgali svečke, ki bodo gorele še pozno v noč.

TANJA SMOLNIKAR
Gornji grad št. 28

Draga Tanja in Nina

Zelo sem bila vesela vaših prispevkov, saj sta bili prvi, ki sta se oglasili na naš razpis.

Tanja, kot vidiš, sem ti sestavek malo popravila.

Prisrčno vaju pozdravljam v želji, da bosta napisali še veliko lepih pesmic in spisov.

Liza

Rdeči nagelj

Za daljnim hribom log, tam lipa zeleni, pod lipo to zeleno, samotni grob leži.

Sredi groba samotnega trohni neznan junak, svobodo našo branil je, ubil ga je sovrag.

Na grobu samotnem nagelj rdeč cveti,

da spomin junakom ne zbledi.

Mitja Horvat, 5. b
os. š. G. Šilaha

5
naš casa

Več moramo prispevati

Kadarkoli preiščujem o svoji prihodnosti, ne morem mimo tega, da hočem za vsako ceno ostati v domačem kraju. Tu so doma vsi tisti, ki so mi dragi. Tu je doma duh po življenju tisti duh dela, ki je zdrav in že vseskozi vodilo v mojem življenju.

Naš da. Naš jutri... Da, mnogokrat slišim ali eno ali drugo ali oboje. Izgrad-

nja novih cest, varstvenih ustanov, šol: odpiranje občine navzven. Vsepovsod samo delo, vsepovsod potni obrazi. Rezultati vašega dela so že vidni, dragi očetje in matere. Pravim, vašega dela, kajti zavedam se, da smo mi mladi pripomogli k temu bore malo. Res, da smo morda dvakrat ali trikrat pomagali pri izgrad-

nji cest, a to je vse pre malo.

Sicer pa je to tisto, kar hočem povedati.

Mi, ki smo na mejniku naše življenjske poti, mi, ki se odločamo o našem bodočem poklicu, moramo s to našo izbiro koristiti tudi vam in nam vsem. Vem, da je še dosti takih, kot sem jaz. Želim, da bi ostala ali doma, da bi s svojim delom

pripomogli k čim hitrejšemu napredku in blagostanju našega delavca. A vedno se oglasi nekaj globoko v meni: »Ali pa bo za vse takšne toliko poskrbljeno — mislim na štipendije, itd. — da ne bodo v zadnjem trenutku izbrali drug kraj ali celo tujino?«

Tega me je strah. Vendar upam, da ne bo prehudo in da bo »naš jutri« tudi resnično delo nas mladih, ki nas mnogi, kot pravite, težko čakate.

Mladi morajo ostati doma...

Dobro se spominjam maminoga pripovedovanja o predvojnem Velenju. Le stari del je bil, nekaj hiš in ozka ulica med njima. Dva ali trije posestniki so imeli njive povsod tam, kjer danes stoje novi bloki.

Velenje je doseglo neslučen razvoj. Kot gobe po dežju so začele rasti moderne stolpnice, nove trgovine, v zadnjem času tudi rekreacijski objekti. Velik del tega so z udarniškim

delom zgradili tudi naši očetje. Nekoč je bilo Velenje pretežno rudarsko mesto, danes pa se struktura prebivalstva spreminja, »v škodo« rudarjev. V Velenje prihajajo ljudje, predvsem mladi, z vseh vetrov. Tu si marsikateri ustvari družino in Velenje postane njegovo stalno bivališče. Prav zato je zelo važno, kakšno bo naše mesto jutri. S tem, da smo se odločili za samoprispevek, smo prispevali že

precej. Naša občina ni bogata, po nekaterih kriterijih je celo nerazvita, zato je razumljivo, da vseh stroškov sama ne zmore. Le složna podpora vseh občanov bo omogočila, da se bo Velenje lahko z istim tempom razvijalo naprej. »Na mladih stoji svet!« Tudi v Velenju si želijo, da bi v njem bilo čimveč mladih, predvsem pa, da bi mladi v njem tudi ostali. Če se hoče razvijati rabi strokov-

njake, mlade ljudi. Mladi pa rabijo še kaj drugega kot le »vsakdanji kruh«. Mladi se tudi radi zabavajo.

Velenje je lepo, mlado mesto. Njegova okolica, kot tudi samo Velenje, je odlična turistična točka. Dani so pa tudi vsi pogoji za še večji razvoj industrije. Na nas, ki v Velenju živimo je, da bo Velenje sledilo razvoju, kajti če ga bo za trenutek zamudilo, ga ne bo nikoli več dohitelo.

hitrejšemu napredku Velenja.

Zato bi ponovila frazo, da na mladih sloni prihodnost in da lahko s svojo mladostjo dosežemo zelo veliko. Prav bi bilo, da bi to bilo vedno tako in kolikor vem, misli večina mladih v skladu s frazo. Če to drži, se bo pokazalo »jutri«, ki se nam hitro, veliko prehitro približuje!

Na razpotju...

Zivimo v obdobju, ko lahko na vsakem koraku opazimo, kako se vse spreminja. Včasih imam občutek, da teče življenje »danes« hitreje kot »včeraj«. Kakšen bo potem »jutri«?

Pred dnevi smo imeli priložnost slišati, kakšno bo naše mesto čez leta in kaj pričakujejo od nas mladih.

Mesto se bo razvilo na vseh področjih, veliko se bo gradilo, skratka načrti so tu. Včasih preiščujem, koliko od teh načrtov se bo uresničilo. Nekaj se jih bo prav gotovo, saj nam pretokla slika mesta kaže, kako se je Velenje razmahnilo.

Tudi število prebivalcev

se veča in velik del njih predstavljamo mladi. V tem trenutku živimo iz dneva v dan, mogoče ima kdo od nas bolj daljnosežne načrte, vendar je še vse večinoma nejasno. Od nas pričakujejo, da se bomo nekoč kot strokovnjaki vrnili v naše mesto in pripomogli k še

Načrti niso za nas, so naši...

Še včeraj, pred petnajstimi, dvajsetimi leti, nepomemben kraj ob Paki, o katerem so drugod vedeli samo, da tu kopljejo premog, da je to premog slabše vrste in da je kraj, razen majhne elektrarne, brez industrije. Ničesar pomembnega ni bilo, kar bi v Velenju opozorilo ljudi nase.

Toda nenadoma, kot bi se dvignilo iz zemlje, je začelo rasti mlado mesto, dom za rudarje, ki težko delajo. In rastlo je nezadržno; stanovanjanja, kulturni dom, trgovine in Delavski klub. Vedno več je bilo stanovanj, a vedno več je bilo tudi ljudi, ki so prihajali v Velenje delat, saj v takem mestu, kjer si po delu lahko oddahneš v parku med zelenjem, je prijetno delati. Tudi delu iz jame stopil v svetlo, lepo in novo stanovanje.

Kmalu v Velenje niso prihajali samo rudarji. Vedno

več in več je prihajalo drugih ljudi in vedno več različnih podjetij jih je lahko zaposlilo. Velenje je raslo: Gorenje, Stix, Vegrad in tudi druga podjetja so rasla, njihova imena so spoznali tudi drugje. Spoznali so, da delajo dobro, sloves se je širil.

Tudi danes se Velenje razvija. V srednjeročnem planu so objekti, stanovanjanja, trgovine, vrteci, šole, razširjeno mesto, ki bo sprejelo še 10.000 prebivalcev, to pomeni, da bo Velenje večje kot je danes. Deset let je kratko obdobje. Kar kmalu bo to jutri. Tudi mi bomo to dočakali in veseli bomo, če bo Velenje še naprej raslo, če bo postajalo iz trga vse bolj moderno mesto z industrijo in kulturo, zato moramo, če vse to res želimo, plan podpreti in pomagati pri njegovi uresničitvi. Saj gre tudi za naš jutri!

KOLENDAR OBLETNIC IN SPOMINSKIH DNEVOV

od 1. do 16. novembra

VAŽNEJŠI DNEVI:

7. novembra 1917 je v Rusiji izbruhnila Oktobrska revolucija, eden največjih družbenih prevratov v zgodovini človeštva.

7. novembra 1941 je v Ljubljani prvič spregovorila radijska oddajna postaja Osvobodilne fronte. Delala je vse do pomladi leta 1942.

SPOMINSKI DNEVI IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA:

1. nov. 1813 rojen črnogorski pesnik Petar Petrovič Njegoš

6. nov. 1893 umrl ruski skladatelj Peter Iljič Čajkovski

9. nov. 1818 rojen ruski pisatelj Ivan Sergejevič Turgenjev

10. nov. 1819 umrl baron Žiga Zois

10. nov. 1759 rojen nemški dramatik Friedrich Schiller

11. nov. 1821 rojen ruski pisatelj Fjodor Mihajlovič Dostojevskij

13. nov. 1868 umrl italijanski skladatelj Gioacchino Rossini

14. nov. 1840 rojen francoski kipar Auguste Rodin

15. nov. 1787 umrl nemški skladatelj Christoph Willibald Gluck

16. nov. 1887 umrl slovenski pisatelj Fran Levstik

DIVJA SMETIŠČA IN NEZDRAVO OKOLJE

Letošnja jesen nas zelo obilno zaliva z dežjem, ki mu običajno sledi zelo oster mraz, tako da smo že nekajkrat pomislili na zimo. Vendar se vsake toliko časa le prebudi lep sončen dan in enega izmed teh smo izkoristili za akcijo. Verjetno ste že uganili naš namen. Tudi tokrat, kot že velikokrat v tem letu, smo odšli odkrivati nesnago, ki dolini ni v ponos. Seveda, če bi nas presenetil sneg, bi akcija odplavala po vodi; marsikateri neznan lastnik divjih smetišč, ki v Velenju, zlasti ob robu mesta, rastejo kot gobe, pa bi si zadovoljno mel roke. Možnost, da njegovega lastništva ne odkrijejo zaradi snega, bi se povečala vse do spomladi.

Najprej smo se ustavili v starem Velenju blizu spomenika talcev. Ze spomladi smo tam odkrili, verjetno nismo bili prvi, velik kup nesnage, ne pa tudi tistih, ki nenehno skrbijo za to, da je okolica spomenika zelo »privlačna«. Naša tiha želja, da smetišča ne bi bilo več, se ni uresničila. Slika je bila prav takšna kot spomladi. Tudi zdaj je v bližini smetišča viselo perilo, seveda ne isto kot pred meseci. Ali pa tudi. In kaj ima perilo skupnega s smetiščem? Ničesar. Ali pa tudi! Gospodinja ali gospodinjama ne bi smelo biti vseeno, da je v bližini čistega perila smetišče ali obratno. Vsaj tako mislimo. Pri tem tudi dopuščamo možnost, da smo v zmoti. Se preden smo sprožili fotoaparata, smo vendarle opazili razliko med spomladanskim in jesenskim smetiščem. To, da je nekaj mesecev starej-

zunanost zvezka, takšna je njegova notranost, ne velja vedno. Gozd ob cesti so prebivalci izbrali ne za svoje sprehajališče, kot bi morda vsakdo pomislil, ampak za prostor, ki je najbolj primeren za smetišče. In na tem smetišču je mogoče najti prav vse. Od steklenic in navadnih polivinilastih vrečk do štedilnikov in drugih gospodinjskih aparatov. Zato, dragi šolarji, če boste zbirali staro železo in si s tem služili denar za izlet, ne pozabite na to smetišče. Veliko starega železa boste našli. Nismo pa prepričani, da vam bodo prebivalci pustili vso to ropotijo odnesti. Ko smo namreč merili smetišče po dolgem in počez, smo dobili občutek, da si nekateri prav prizadevajo, da bi bil gozd čim bolj bogato založen. O boju proti onesnaženju zraka in okolja pa verjetno nekateri še niso slišali.

Iz naselja za gradom smo krenili na Konovo. Mimogrede smo se ustavili še v Šaleku. Kar malce presenečeni (v slabem pomenu besede) smo bili, ko smo opazili, da Paka pri gasilskem domu ni najbolj čista. Mislimo, da gasilec — poleg drugih — to ne bi smelo biti vseeno.

Ob poti na Konovo pa smo doživeli prelep sprejem. Kanale ob cestah ljudje kopljejo navadno zato, da se vanje steka ob nalivih voda. Konovčani (nekateri, da ne bo zamere) pa jih uporabljajo za odlaganje smeti; kljub temu da je ob cesti na Konovo več tabel z napisom — Odlaganje smeti prepovedano. Marsikateri prebivalec tega

nja. Ne smemo namreč pozabiti, da se je Velenje gradilo na žuljih in z žulji prebivalcev in da so občani z velikim veseljem opravili določeno število udarniških ur, samo da so dobili stanovanja. In prav tem graditeljem Velenja danes ni vseeno, če nekateri z malomarnostjo uničujejo njihovo delo.

Ko smo se vračali s Konovega, smo ob Stanetovi cesti napravili še posnetek kokošnjaka. Lastnik si ga je postavil čisto ob cesti, v prijetni senci v gozdu. Poleg je tudi skromno gnojlišče. S tem smo našo akcijo v Velenju sklenili. Naš uspeh je bil — na žalost — kar precejšen. Zapeljali smo se še do Penka. Našo pozornost je vzbudila predvsem Paka, ki je po zadnjem neurju zelo lepo okrašana. Z grmičevja, ki raste ob reki, visijo zelo lepe »zastavice«. Sprašujemo se, kdo bo vse to očistil. Slišali smo že razna mnenja. Nekateri pravijo, da bi bilo najbolje posekati drevice ob vodi. To bi lahko ogrozilo oziroma še povečalo erozijo. Zelo dober je predlog, da bi organizirali akcijo in vso to nesnago pobrali z grmičevja. Bojimo se, da se te akcije ne bi nihče udeležil. Ostane pa še tretja možnost. Počakati do naslednjega močnega naliva, ki bi vse te zastavice odnesel. Ali pa grmičevje okrasil še z dodatnimi. V zvezi z našo reko Pako se pojavlja še en problem.

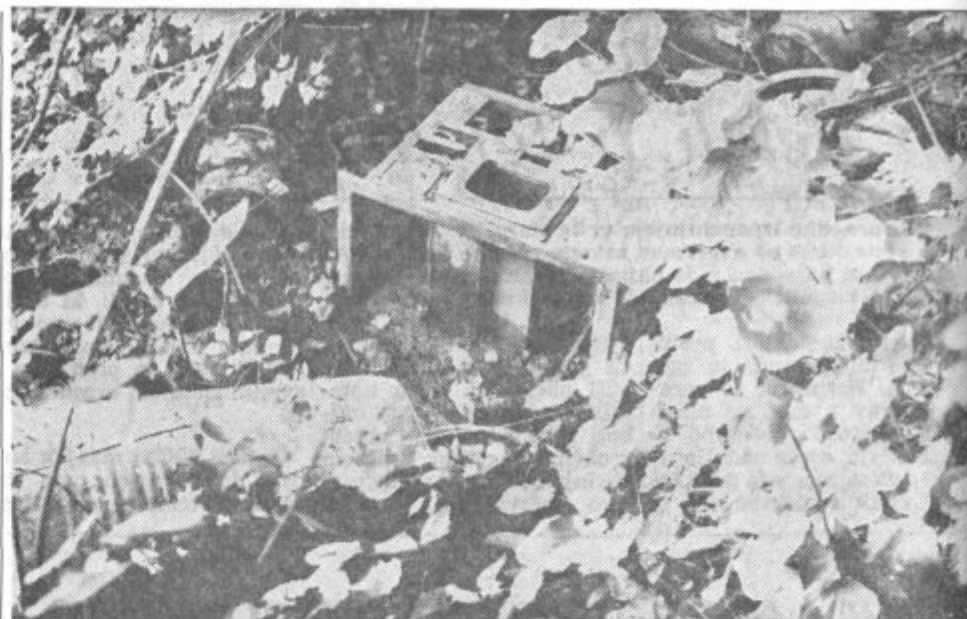
Na naših ulicah je iz dneva v dan več avtomobilov, ki jih je treba od časa do časa tudi oprati. Nekateri storijo to kar ob Paki. Res da je takšno pranje najcenejše, na drugi strani pa mnogi vedo, da 1 liter nafte ali olja onesnaži milijon litrov vode za daljši čas. Da postaja takšno pranje avtomobilov pri nas še zelo aktualno, kaže tudi dejstvo, da se na ravni republike pripravlja nov zakon, ki bo sankcioniral pranje avtomobilov v rekah.

Potem ko smo očistili še Pako, smo vprašali sanitarno inšpektorico in inšpektorico za vodno gospodarstvo, kaj storiti, da bi omejili onesnaženje vod in vodotokov ter sploh človekovega okolja.

Strinjati se moramo z njunim mnenjem, da je čistoča okolja v veliki meri odvisna od vzgoje ljudi. Zato bi morali v šolah temu problemu posvetiti veliko pozornost. Toda kdo bo vzgajal starejše? Na žalost, kot kaže tudi danes kazni še vedno najbolj zaležejo. Pripravlja se namreč nov odlok, ki med drugim predvideva strožje kazni za vse privržence nesnage.

Piko na našo akcijo pa smo postavili v gostinskem podjetju Kajuhov dom v Šoštanj. Ker nam je smrad po smetiščih čisto izsušil usta, smo si po stari navadi hoteli splakniti usta s kavo. Sedli smo za mizo, ki je bila pogrnjena z lepim belim prtom. Bel je bil na vrhnji strani, na spodnji pa takšen, kot da si je tik pred nami z njim nekdo najmanj dva para čevljev očistil. Ostali smo brez besed, plačali in odšli.

— VOS —

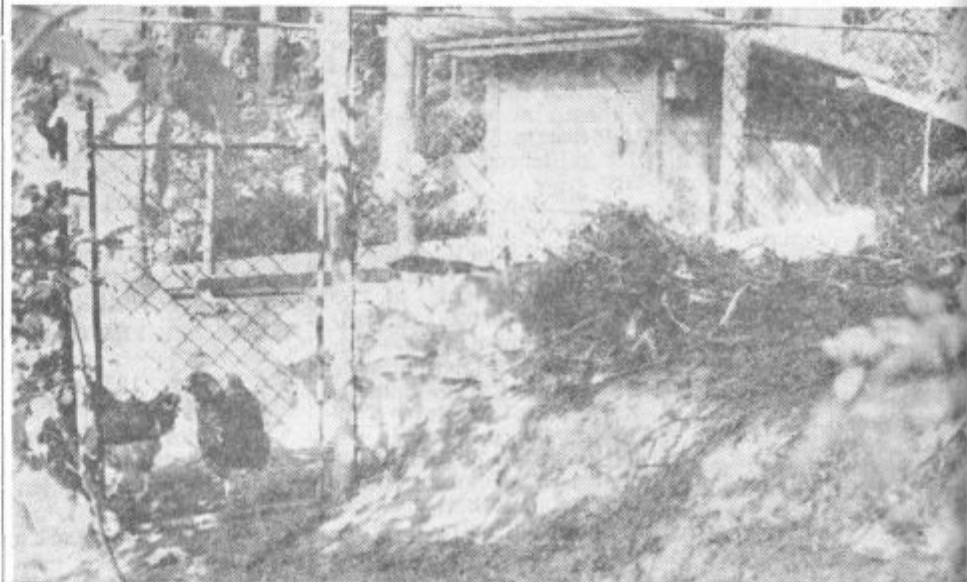
Odvrženj stari štedilniki, kovinski sodi in druga ropotija, je razmetana širom po Šaleški dolini

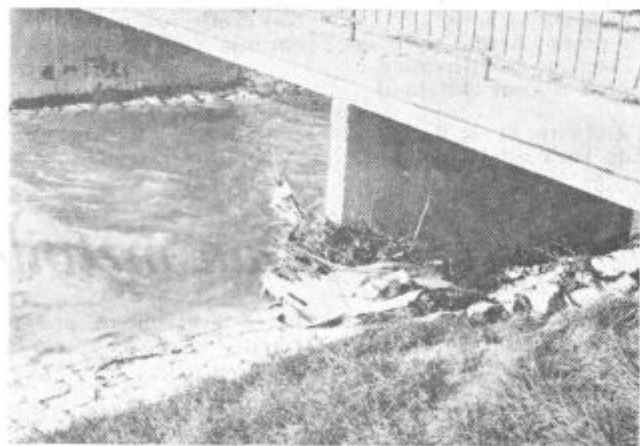
Idila pod velenjskim gradom, zraven novega, vsaj po zunanosti, lepega zaselka

Odlaganje smeti prepovedano! Res smešno opozorilo

V naseljih ne manjka niti kurnikov. Tale kokošnjak je v Velenju ob Stanetovi ulici

Bo potrebna povodenj, da bo odplavila ostanke prejšnje

še, je že res. Odkrili pa nismo table z napisom: Odlaganje smeti prepovedano, kar je lahko tudi znamenje, da bo smetišče vendarle izginilo. Kajti hiša se začne podirati pri strehi. Tudi tabla je bila na vrhu kupa. Iz starega Velenja smo se odpravili za velenjski grad, kjer na lepi sončni legi raste še lepše naselje. Vsaj ob našem obisku se je kopal v lepem jesenskem jutru. Prvo, kar smo spoznali, je bila ugotovitev, da so mladi prebivalci tega naselja veliki ljubitelji košarke. Ker kraj nima ustreznega prostora za rekreacijo (?), so mladi košarčarji kar na drog električne napeljavje.

Prepričali smo se tudi, da trditvev — kakršna je

naselja bo verjetno svoje početje opravičeval, češ, da pri njih še nimajo z odlago urejenega obveznega odvoza in pobiranja smeti. Ne moremo pa deliti mnenja s tistimi, ki menijo, da je rob ceste najprimernejši za odlaganje raznovrstnih odpadkov. Ob tej priložnosti moramo Konovčanom še sporočiti, da bo obvezno zbiranje in odvažanje smeti kmalu zajelo tudi njih. Pa tudi Šalek in Pesje. S tem bo dana velika priložnost vsem tistim, ki imajo pred nosom divje smetišče, da organizirajo množično akcijo, da smetišče na neprimernih prostorih za vedno pokopljejo in tako veliko prispevajo k čistoči ne le svoje okolice, ampak vsega mesta Vele-

RAZVOJ TELESNE KULTURE V OBČINI MOZIRJE

Ce kritično pregledamo po-
vojni razvoj telesne kulture v
Gornji Savinjski dolini, z ob-
stoječim stanjem ne moremo
biti povsem zadovoljni.

Nesporno je, da je bilo v po-
vojnem obdobju na področju
telesne kulture storjeno pre-
cej dosežkov, vendar pa so le-
ti v primerjavi z ostalimi de-
javnostmi in gospodarskimi
dosežki občine občutno pre-
majhni.

Se vedno se premalo zave-
damo, da je za normalen raz-
voj mladih ljudi telesna vzgo-
ja nujno potrebna. Razen tega
so telesne aktivnosti potrebni
tudi odrasli ljudje, ker so vsi
več ali manj obremenjeni z e-
nostranskimi aktivnostmi. Got-
ovo je, da starejši ljudje pre-
malo skrbijo za razvoj svojih
telesnih zmogljivosti. Morda so
tega krivi nespreditni organiz-
cijski prijemi ali pa morda tu-
di kaj drugega?

Pri razvitih kulturnih naro-
dih je danes telesna aktivnost
vsakdanja potreba ljudi vseh
stojev in starosti.

Ce hočemo tudi mi doseči ta
smoter, moramo najprej pre-
gledati vse dejavnike, ki vpliva-
jo na boljši telesno-kulturni
razvoj v Gornji Savinjski do-
lini. Ti dejavniki pa bi bili na-
slednji: organizacija predšol-
skih ustanov, šole z obvezno
telesno vzgojo z organizacijo
izvenšolskih dejavnosti, stro-
kovni kadri za telesno vzgojo,
šport in rekreacijo, telesno-
vzgojni objekti, telesno-vzgoj-
ne organizacije, občinska te-
lesno-kulturna skupnost, kot
iniciator in organizator vseh
navedenih dejavnosti in fi-
nanciranje.

OBSTOJEČE ZMOGLJIVOSTI ZA TELESNO KULTURO

V občini so štiri popolne o-
snovne šole z desetimi podruž-
nicami, ki zajemajo skupaj ne-
kaj nad dva tisoč otrok, ki
imajo redno telesno vzgojo v
okviru pouka. Na področju
občine so tudi tri vzgojno-
varstvene ustanove, v katerih
so otroci deležni potrebne si-
stematične osnovne telesne
vzgoje.

Telesno vzgojo po šolah po-
učujejo štiri predmetni in en

strokovni učitelj telesne vzgo-
je. Poleg njih pa so na tem
območju še naslednji strokov-
ni kadri: 18 vaditeljev in en u-
čitelj smučanja, ter pet smu-
čarskih sodnikov, dva trenerja
za košarko, štirje vaditelji
splošne telesne vzgoje, trije
izprašani zapisničarji za ko-
šarko, en trener za nogomet in
dva vaditelja plavanja.

Občina razpolaga tudi z na-
slednjimi telesno-vzgojnimi o-
zioroma športnimi objekti v
posameznih krajih:

- **MOZIRJE** — dve telovad-
nici z opremo, dvoje asfaltnih
igrišč za košarko oziroma ro-
komet, nogometno igrišče, e-
na smučarska vlečnica, dve
smučarski skakalnici, eno o-
troško igrišče in odprt plaval-
ni bazen s tekočo vodo.

- **Ljubno** — asfaltno igrišče
za košarko in rokomet, nogo-
metno igrišče, smučarska vle-
cnica, dve smučarski skakalni-
ci in odprt plavalni bazen.

- **LUCE** — asfaltno igrišče
za košarko, rokomet in od-
bojko, ter smučarsko vlečni-
co.

- **GORNJI GRAD** — telovad-
nica s pomanjkljivo opremo,
asfaltno igrišče za košarko in
rokomet, ter smučarska vle-
cnica.

- **REČICA** — asfaltno igrišče
za košarko in rokomet, nogo-
metno igrišče in smučarska
skakalnica.

S temi objekti upravljajo tri
društva Partizana, eno športno
društvo, smučarski klub in ši-
ri šolska športna društva.

Financiranje telesno-kultur-
nih dejavnosti pa temelji na
proračunu občine Mozirje, na
sredstvih provizije športne
stave, temeljni izobraževalni
skupnosti, lastnih dohodkih in
prispevkih članarine. Tako
zbrana sredstva so se porabila
predvsem za vzgojo kadrov
prek različnih tečajev in se-
minarjev, za izgradnjo šport-
nih objektov, nadalje za šport-
ne rekvizite kot so smučiči,
žoge, mreže in za izvedbo tek-
movanj.

Iz navedena stanja trenutnih
razmer na področju telesne
kulture je torej razvidno, da
so obstoječe kapacitete pre-
majhne na tako velikem ob-
močju kot ga predstavlja ob-
čina Mozirje s svojimi petnajst
tisoč prebivalci in nekaj več,

in če upoštevamo, da je Gor-
nje Savinjska dolina tudi tu-
ristično zelo zanimiva in pri-
vlačna. Verjetno turistom
kmalu ne bo več dovolj samo
čist zrak, lepa panorama in i-
dilični sprehodi, temveč bodo
hoteli za svoj denar še kaj
več, najprej pa objekte, kjer
se bodod tudi telesno okrepi-
li in razgibali.

OKVIRNI PROGRAM TELESNO-KULTURNIH KAPACITET ZA OBDOBJE 1973—1978

Ce pogledamo okvirni pro-
gram izgradnje telesno-kultur-
nih kapacitet za naslednje pet-
letno obdobje, vidimo, da so
ljudje, ki na tem načrtovanju
delajo, mislili ne samo na na-
šega človeka, ki je vrasel v
svojo dolino, temveč tudi na
tiste, ki si k nam prihajajo na-
birat novih moči za telesno in
duševno zdravje.

Pa si pogledajmo ta načrt ne-
koliko bližje: v Mozirju, Na-
zarjah, Ljubnem in Lučah se
predvidevajo rekreacijski cen-
tri s trim stezo. Na Ljubnem,
v Lučah in Gornjem gradu te-
lovadnice, v Mozirju atletski
stadion, pa še plavalni bazen.
Nove smučarske vlečnice, gar-
derobe ob športnih centrih, as-
faltno površine v vseh večjih
krajih pa še več drobnih
športnih objektov ter adapta-
cij že obstoječih.

Tudi potrebe po kadrih so
dobro pretehtane in postavljene
so nujne zahteve brez ne-
potrebne naphovanja.

Sami se zavedajo, da so pla-
nirane potrebe zelo velike in
da jih bo v letih od 1973 do
1978 težko realizirati, vendar si
bodo kljub temu prizadevali,
da jih bodo v največji meri u-
resničili. Z vztrajnostjo pa
morda tudi z malo trmoglavo-
sti jim bodo načrti brez dvo-
ma uspeli, pa to ne glede na
čas, ki so si ga planirali. Vsi
se bomo postavili na njihovo
stran, saj se moramo vsi sku-
paj zavedati, da je telesna
kultura človeku ob današnjem
tempu življenja nujno potreb-
na in zato mora Postati sestav-
ni del našega vsakodnevnega
življenja vsakega izmed nas.
Liza Podpečan-Kuhar

DVA POKALA VELENJČANOM

Z republiškim jesenskim
krosom za pokal Dela so
Velenjčani uspešno zaklju-
čili atletsko sezono, ki so
jo pričeli s podobno prire-
ditvijo — spomladanskim
krosom. Obenem pa je bila
tudi priprava za organizacijo
Balkanskega prvenstva v
krosu, ki bo meseca marca
1974 v Velenju. To bo veli-
ka preizkušnja, ne samo za
atletski kolektiv, temveč
vseh telesnokulturnih de-
javnikov v Velenju.

Pokale za ekipno zmago
so osvojili Velenje in Ptuj
po dva ter Ljubljana enega.

Udeležba je bila tokrat
skromnejša kot so priredi-
telji pričakovali, saj so bili
pogoji za tekovanje odlič-
ni. Prvič so sodelovali tudi
atleti iz Gradca.

Veteran Koselj

V prvem teku so se po-
merile med seboj mladinke.
Domačinka Šverčeva, ki je
veljala za favoritinjo v
dvoboju z Ravenčanko So-
brovo, je klonila. 150 m
pred ciljem je padla in na-
to še tik pred ciljem, kar
jo je veljalo uvrstitve med
najboljšimi.

Edo Hojan je ponovno
dokazal, da med svojimi
vrstniki nima konkurenta.
Tek na 2500 m je bil v zna-
menju dvoboja med Hojan-
om in Kovačičem iz Celja.
Velenjčan je bil boljši in o-
svojil zlato kolajno. V tej

konkurenci so Velenjčani
osvojili tudi ekipno zmago
in pokal (Hojan brata Bri-
tovšek in Hižar).

Članice so tekle 1200 m.
Med 13 tekačicami sta prvi
dve mesti zavzeli Celjanci
Danica in Marija Urankar.
Bronasta kolajna pa je pripa-
dla domačinki Darinki
Ramšak.

V krosu so nastopili tudi
starejši člani (nad 40 let).
Zmagal je Brvar iz Zagorja.
Velenjčani so osvojili
pokal (Oto Kugonič, Lojze
Ojsteršek in Simon Koselj).
Koselj je bil najstarejši u-
deleženeec in je z nastopom
proslavil svoj 58. rojstni
dan.

29 članov je teklo 5000
metrov. Peter Svet iz Celja
je že v začetku prevzel vod-
stvo. Nekaj časa sta tekla
skupaj z Ljubljancem
Božičem, vendar je Svet
zanesljivo zmagal. Od Ve-
lenjčanov se je zelo dobro
uvrstil Tone Vedenik na 6.
mesto.

Tekovanje je odlično
izpadlo, kar je pripomoglo
lepo jesensko vreme in
dobra organizacija.

Rezultati:

Mladinke 1000 m — 27:
Sober (Ravne) 3:56,1, 2.
Fras (Ptuj) 4:08,9, 3. Džor-
džević (Bežigrad) 4:13,4, 4.
Lickl (Gradec), 5. Švarc
(Velenje), 6. Skaza (Ptuj),
7. Pušenik (Bežigrad), 8.
Rotovnik (Velenje), 9.
Vrabl (Ptuj), 10. Zemljak
(Velenje);

Ekipno: 1. Ptuj 28 točk,
2. Velenje 36, 3. Ljubljana-
Bežigrad 40, 4. Ravne 58;

Mladinci 2500 m — 39: 1.
Hojan (Velenje) 8:37,1, 2.
Kovačič (KL) 8:38,6, 3.
Krofl (KL) 8:45,7, 4. Petro-
vec (Bežigrad), 5. Solina
(Ptuj), 8. Bor. Britovšek, 7.
Boj. Britovšek (oba Vele-
nje), 8. Skubic (Bežigrad),
9. Struc (Ravne), 10. Krum-
pak (Bežigrad).

Ekipno: 1. Velenje 43, 2.
Bežigrad 50, 3. Kladiivar
82, 4. Ptuj 83, 5. Ravne 94.

Članice 1200 m — 13: 1.
D. Urankar (KL) 4:09,2, 2.
M. Urankar (KL) 4:39,8, 3.
Ramšak (Vel.) 4:47,6, 4.
Než. Vrabl, 5. Nada Vrabl
(obe Ptuj), 6. Pungartnik
(Ravne), 7. Golobič (Ptuj),
8. Britovšek (Rav.), 9. A.
Vrabl (Ptuj), 10. Zupančič
(Velenje).

Ekipno: 1. Ptuj 25, 2. Ve-
lenje 36.

Veterani 1000 m — 7: 1.
Brvar (Zag.) 4:03,0, 2. Koc-
bek 4:11,9, 3. dr. Slajmer
(oba Maribor) 4:16,4, 4. Ku-
gonič, 5. Ojsteršek (oba
Vel.), 6. Bašin (Lj), 7. Ko-
selj (Vel.);

Ekipno: 1. Velenje.
Člani 5000 m — 29: 1.
Svet (KL) 14:23,4, 2. Božič
(Šiška) 14:27,0, 3. Tinc
(Gradec) 14:27,8, 4. Ferli-
la (Šiška), 5. Ribič (KL), 6.
Vedenik (Vel.), 7. Skof
(KL), 8. Rasbacher (Gra-
dec), 9. Habjanič (Ptuj), 10.
Žužek (Bežigrad);

Ekipno: 1. Šiška 50, 2.
Kladiivar 53, 3. Bežigrad 78,
4. Velenje 89.

Jesenski kros v Velenju

JUBILEJNI TURNIR

Košarkarji Elektro iz Soštan-
ja letos praznujejo 25-letnico
igranja košarke v Soštanju.

Ta pomemben jubilej so po-
častili z mednarodnim košar-
karskim turnirjem v novi te-
lovadnici »solidarnosti«.

Poleg domače Elektro so so-
delovali še madžarsko moštvo

NIKE -Füfé CYARTELEP, re-
prezentanci II. republiške lige
in Koroške (Dravograd). Na
turnirju so se najbolj izkazali
domačini, ki so v odličnem
srečanju premagali madžarske
košarkarje in osvojili lep po-
kal.

Rezultati: NIKE : Repr. II.
SKL 64:54 (38:29), Elektra : KO-
ROSKA 96:64 (51:29), Repr. II.
SKL:KOROSKA 82:53 (45:27),
Elektra : NIKE 67:57 (38:20).

Vrstni red: 1. Elektra, 2.
NIKE, 3. Repr. II. SKL, 4. Koroška.

DOBRA IGRA ROKOMETAIŠIC

Končan je prvi del ženske
republiške lige. Rokometaišice
Gorenja so zavzele tretje me-
sto za Slovanom in Borec, ki
imata po 16 točk, Velenjčanke
pa zaostajajo za 3 točke.

V zadnjem kolu jesenskega
dela so se Velenjčanke pome-
rile v Hrastniku proti Steklar-
ju in zmagale s tesnim rezul-
tatom 14:13 (5:5). Tekma je bi-

la enakovredna, v nadaljeva-
nju pa so Velenjčanke dosegle
rahlo prednost in to so z do-
bro igro obdržale in zmagale.
Največ golov so dosegle:
Zotti in Zavolovšek 4 in Ur-
ankarjeva 3.

Lestvica po prvem delu:
1. Slovan 9 8 0 1 143:67 16
2. Borec 9 7 2 0 154:93 16

3. Gorenje	9 5 3 1	127:96	13
4. Steklar	9 5 1 3	96:85	11
5. Izola	9 5 1 3	81:97	11
6. Koper	9 4 2 3	96:82	10
7. Usnjar	9 3 1 5	87:99	7
8. Dobravlje	9 2 0 7	64:101	4
9. ETA	9 1 0 8	64:107	2
10. Crnomelj	9 0 0 9	52:123	0

NISO VZDRŽALI

Šmarčani so v Ljubljani
bili v prvem delu boljši na-
sprotnik. Od številnih pri-
ložnosti za gol so uspeli za-
tresti mrežo nasprotniku le
enkrat.

Gol je dosegel Topčič že
v 14. minuti.

V drugem delu pa so po-
budo prevzeli domačini in
dosegli dva gola in zmagali
z rezultatom 2:1 (0:1). Po
prikazani igri bi bil pravič-
nejši izid srečanja delitev
točk.

Smartno: 1. Podgoršek,
Kompan, Pokleka, Hriber-
nik, F. Podgoršek, A. Pod-
goršek, Kač (Lakner), Praš-
nikar, Vizovšek, Topčič,
Omladič.

V telovadnici

ZASLUŽENI TOČKI

V tekmi z rokometaišic iz
Splita so Soštanjčani dosegli
dve pričakovani točki. Ze
tako v začetku se je poka-
zalo, da gostje ne bodo kos
razigranim domačinom, ki
so po nekaj minutah igre
vodili s 3:0 in prvi del kon-

čali s prednostjo štirih go-
lov 11:7.

Po odmoru so gostje vlo-
žili vse napore in uspeli re-
zultat znižati na 12:11. V teh
usodnih trenutkih, ko do-
mači napadalec niso mogli
nadigrati obrambe gostov je

gol dosegel vratar Pejovnik,
ki je s strelom iz svojega
prostora presenetil vratarja
gostov in dosegel gol. To je
dalo ponovno polet doma-
činom in kmalu so vodili s
petimi goli razlike in zaslu-
ženo zmagali.

Največ golov so dosegli:
Stefan Kac, Vačovnik, Praš-
nikar in Hajsek po 3.

NESREČNO IZGUBILI

V tretjem kolu slovenske od-
bojarske lige so Mislinjčani
nesrečno izgubili z moštvom
Kopra 2:3 (-12 -10, 12 10
-16).

Prva dva niza so zmagali
gostje in vodili z 2:0. Mislinj-
čani so izenačili na 2:2. V od-
ločilnem nizu pa so po ogor-
čeni borbi zmagali Koprčani

18:16. Mislinjčani so tokrat iz-
gubili predvsem zaradi nervoz-
ne igre in so naredili več na-
pak v odločilnih trenutkih.

Vaši prispevki za

ZDRAVNIKU SE NI DOBRO ZAMERITI

V obdobju ko so vse naše družbene sile angažirane za nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih ter demokratičnih odnosov in ko si povsod prizadevamo, da preseka pota birokratski samovolji in tehnokratski uzurpaciji, kljub pismu tovariša Tita, pa so med nami še vedno ljudje, ki s svojim ravnanjem in miselnostjo potrjujejo potrebnost teh naporov. Med nami so še ljudje, ki smatrajo, da imajo monopolni položaj in privilegije, katere jim dovoljujejo, po njihovem mišljenju seveda, samovoljo, kritiko pa cinično zavračajo, češ da se »zdravniku ni dobro zameriti«.

V ponedeljek (8. oktobra)

popoldne sem šel k zdravniku. Pet nas je bilo, ki nas je sestra dr. Petra Lipovška poklicala v čakalnico pred ordinacijo. V to čakalnico je prišel še tovariš, ki je na vprašanje sestre, kje ima zdravstveni karton, pojasnil, da je prišel zasebno kot sošolec obiskati dr. Lipovška. Ko je prišel zadnji pacient prejšnje skupine iz ordinacije, je šel ta tovariš pred nami, ki smo bili na vrsti, v ordinacijo. Tam se je zadržal 40 do 45 minut. Ker sem bil iz naše skupine prvi na vrsti, sem šel takoj po njegovem odhodu v ordinacijo. Dr. Lipovšku sem rekel, da ni način sprejemati privatne obiske med službo, zlasti, če ti trajajo

toliko časa. Doživel pa sem presenečenje. Pričakoval bi vsaj formalno opravičilo celotni skupini bolnikov za neprijetno čakanje. Toda, ne! Dr. Lipovšek me je napadel, češ kaj mene briga, če sprejema obiske, ker je to njegova stvar itd. Razvnel se je prepričani, ki ga je kronal dr. Peter Lipovšek s cinično izjavo: »Opozarjam vas, da se zdravniku ni dobro zameriti!« To je bilo drugo presenečenje. Če po mnenju dr. Lipovška ne smem kritizirati ali da kot pacient po njegovem te pravice nimam, bi lahko njegovo reakcijo sprejel kot izraz samovolje, kot negacijo socialističnih demokratičnih odnosov. Toda s tem, da mi je začel groziti z izjavo »zdravniku se ni dobro zameriti,« pa se mi postavlja vprašanje, kakšna je njegova zdravniška etika, ki bi jo bil pripravljen, vsaj po izjavi sodeč, negirati, če bi to zahtevali njegovi interesi.

Takšno ravnanje zahteva po mojem mnenju javno kritiko, saj ni le odraz birokratske samovolje, temveč je tudi v nasprotju z vsemi normami zdravniške etike in normami odnosov, ki jih s tolikimi napori gradi naša socialistična skupnost.

Jože Tekavec, dipl. inž.

Kužno znamenje pri Mozirju

Ce se peljete po cesti proti Mozirju, vzbudi pozornost nenavaden spomenik, ki stoji pred vasjo Libija. To je kužno znamenje.

Stara kronika razkriva njegov nastanek. V trgu Mozirje je razsajala in morila leta 1682 kuga. Tudi upokojeni župnik Ussar je čutil, da je bolezen potrkala na njegova vrata, zato je vrgel svoje zlatnike in jih nesel sestri, ki je živela v Libiji. Pri kužni meji paga je ustavila straža, zato je vrgel sestri denar čez plot. Ko se je vrača v Mozirje, je na travniku med potjo tudi sam izdihnil za kugo.

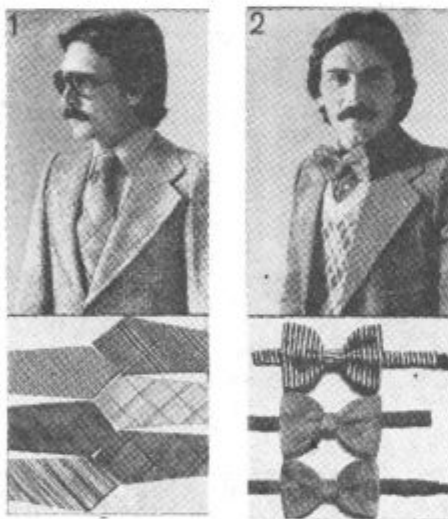
Na istem mestu, kjer je umrl, so postavili spomenik — kužno znamenje, ki stoji še danes in nas spominja na strašno leto kužne bolezni v Mozirju.

Liza Podpečan-Kuhar

**Vsak petek
tednik
Naš čas**

mada

MOŠKI IN MODA

Ne samo dekleta in žene, tudi naš krepkejši spol je vse bolj pozoren in navdušen nad modo. Zato kreatorji moškimi oblačilom posvečajo vedno več pozornosti.

Kravata je važen del moške garderobe. Obleko in celoten videz lahko poživijo, lahko pa ga tudi pokvari.

Letošnja moda je izbrala široke kravate z velikim vzorcem v različno karirastem vzorcu. Preko dneva se nosijo volnene, zvečer pa svilene kravate.

Pa še nekaj je postalo silno moderno. To so metuljčki, ki jih lahko nosimo za različne priložnosti. Karirasti in drugače vzorčasti k športni obleki, svileni ali žametni enobarvni pa k elegantni večerni obleki.

Vidite, tudi moški so postali izbirčni. Pa je kar prav tako!

Staša Gorenšek

NAPOTNIKOVA RAZSTAVA

Ob občinskem prazniku občine Velenje so v Soštanju v prostorih osnovne šole Bimba Röck pripravili pester izbor Napotnikovih skulptur, ki so bila doslej širši javnosti manj znana. Razstavo so pripravili skupaj z otvoritvijo nove telovadnice solidarnosti, poleg tega pa razstava sovpada tudi s 85. obletnico rojstva kiparja Ivana Napotnika, ki se je rodil v Zavodnjah nad Soštanjem.

Zaj je bila razstava zaradi objektivnih težav odprta premalo časa.

Liza Podpečan-Kuhar

• **POGOVORI PREDSEDNIKA AFRISKE BANKE ZA RAZVOJ Z NAŠIMI FINANČNIMI STROKOVNJAKI** — Predsednik afriške banke za razvoj Abdel Vahad Labidi se je konec oktobra v Beogradu pogovarjal z našimi predstavniki o možnostih sodelovanja na področju financiranja in kreditiranja. To je nadaljevanje sodelovanja naše države z neuvrščenimi državami Afrike in državami v razvoju v skladu z resolucijo o gospodarskem sodelovanju neuvrščenih. Resolucijo so sprejeli v Alžiru septembra letos. • **JUBILEJ CRVENE ZASTAVE** — Pred 120 leti, 27. oktobra so v obrtni delavnici v Kragujevcu naredili prvi top. To je bil začetek danes največjega kovinskopredelovalnega kolektiva v naši deželi, v katerem dela 27 tisoč delavcev. Vrednost celotne proizvodnje bo letos predvidoma znašala 6 milijard dinarjev. Ob tem visokem jubileju je predsednik Tito odlikoval 27 delavcev. • **PRIJATELJSTVO** — Dvanajstletni deček in njegov pes sta velika prijatelja. Večkrat sta si delila dobro in zlo v raznih pustolovščinah. Zdaj sta oba v škripcih. Na isti dan se jima je pripetila nesreča. Deček si je zlomil roko, psa pa je slučajno neki lovec zadel v gozdu. Tako dva prijatelja žalostno sedita na terasi svoje hiše z eno roko in šapo v mavcu ter strpno čakata, da bosta ozdravela. Slika je bila posneta nekje v Ameriki.